№ 122

ცისკარი

№ 10

კვირა, 3 ოქტომბერი, 1910 წ. ყოველდღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გამოცემა წელიწ. პირველი

ანასტასია თადეოზის ასული, გიორგი, თადეოზი, ირაკლე პავლეს ძენი, მარიამ პავლეს ასული, ნინო პავლეს ასული ბებისალაშვილისა მვილით, ეკატერინე პავლეს ასული ჭუთათელაძისა ქმრით და მარიამ თადეოზის ასული დათოშვილისა ქმრით დავით ივანეს ძე დათოშვილი გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ გარდაცვალებას პირველი—ძვირფასი ქმრისას, მეორენი—საყვარელი მამისას და მესამენი—დაუვიწყარ სიძისას და ქვისლისას

პავლე გიორგის ძის ბურჯანაძისას.

პანაშვიდები ყოველ დღე დღის 1 ს. და სალამოს 7 ს. (კვირაცხოვლის ქუჩა, № 25), გამოსვენება კვირას 3 ოქტომბერს დილის 9 საათზე კუკიის წმ. ნიკოლოზის ეკკლესიაში, დაკრძალვა პეტრე-პავლეს სასაფლაოზე. (2—105—2)

ქართულ დრამატიულ საზოგადოების გამგეობა და ქართველ მსახიობთა დასი ამით აცნობებენ საზოგადოებას, რომ კვირას, 3 ოქტომბერს, ქვაშვეთის ეკკლესიაში გადახდილ იქნება ორმოცის წირვა და პანაშვიდი დამსახურებულ მსახიობ ქალის

ნატო მერაბის ასულის გაბუნია-ცაგარლის

სულის მოსახსენებლად. წირვა დაიწყება დილის 10 ს., ხოლო პანაშვიდი 11 ნახევ. საათზე. (2—უ—2)

ამა წლის 7 ოქტომბერს სოფელ ბოლნისჭარში (დუშეთის მაზრა) გარდახდილ იქმნება წლის წირვა და პანაშვიდი

თ. ნიკოლოზ გიორგის ძის ხიმშიაშვილის

სულის მოსახსენებლად, რასაც აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ მეუღლე განსვენებულისა **ბარბარე რაფაელის ასული შვილებით.** (2—164—2)

თამარა ალექსანდრეს ასული და კონსტანტინე მანუჩარის ძე ნოროკიძენი, იოსებ მერაბის ძე გაბუნია ოჯახობით ამით აუწყებენ საზოგადოებას, რომ კვირას, 3 ოქტომბერს, ქვაშვეთის ეკკლესიაში გადახდილ იქნება ორმოცის წირვა და პანაშვიდი

ნატო მერაბის ასულის გაბუნია-ცაგარლის

სულის მოსახსენებლად. წირვა დაიწყება დილის 11 საათზე, ხოლო პანაშვიდი 11 ნახევ. საათზე. (1—109—1)

„სახალხო გაზეთი“-ს რედაქცია აუწყებს ქართველ საზოგადოებას, რომ კვირას, 3 ოქტომბერს, ქვაშვეთის ეკკლესიაში გადახდილ იქნება ორმოცის დღის წირვა და პანაშვიდი ჩვენის სახელოვანის მსახიობ ქალის

ნატო მერაბის აუსლის გაბუნია-ცაგარლის

სულის მოსახსენებლად. წირვა დაიწყება დილის 10 ს., პანაშვიდი 11½ ს.

ორშაბათს, 4 ოქტომბერს, წმ. ნიკოლოზის ეკკლესიაში (ჩუღურეთში) გარდახდილ იქნება ორმოცის დღის წირვა და პანაშვიდი

გიორგი პეტრეს ძე იმნაძის

სულის მოსახსენებლად, რასაც აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ განსვენებულის დედა **ეფემია გიორგის ასული,** მეუღლე **ეფემია გაბრიელის ასული** და დები **ალექსანდრა** და **მარიამ პეტრეს ასულნი.** ელენა პეტრეს ასული დათაძახა. პანაშვიდი დაიწყება დილის 11½ საათზე. (1—171—1)

რ. ა. პორტუგალოვისა

ჩამოვიდა და მოიტანა ვარშავიდან, ოდესიდან და პეტერბურგიდან

დიდ-ძალი

ძალიბისა და ბავშვების ზედა ტანისამოსი და კოსტიუმები,

იუბკები, ზედა და ქვედა და სხვათები

გაცვების აუარებელი პალტოები, კოსტიუმები, წვიმის დროს სატარებელი პალტოები და წამოსასხამები, საზღვაო წამოსასხამები და აგრეთვე ბავშვების პალტო და კოსტიუმები. რადგანაც ყველა ზემოხსენებული საქონელი გადმოგვემული მაქვს საგანგებოდ, ამიტომ იაფად იყიდება, გიდრე სხვა მაღაზიებში.

ვინც ჩემგან იყიდის, ძალიან მკაყოფილი დარჩება. მაღაზია მოთავსებულია ნიკოლოზის ზიდზე „ფაბრიჩნი მაღაზიის“ ფირმის ქვეშ. N N 24—25. (50—57—8)

პოლტავის საადგილ-მამულო ბანკის

მთავარი აგენტი

(ელისავეტპოლისა და ერევნის გუბერნიებისათვის)

ამით პატივისცემით საყოველთაოდ იუწყება, რომ სხვა და სხვა პირობების მქონე ტყიდან ტრმელ-გადიანის, მაგულ-ვადიანისა თუ სხვა-გვარ სესხის ასაღებად და განსაზღვრულთა მისაღებად, პირდაპირ მიმართონ სიმძიმე უმთავრესს აგენტს გელაძინოვის ქუჩა, სახლი N 9, ალექსანდრე სერგეის ძე ნოვიცკის. (2—113—1)

მ შ ქ თ ა თ

ორ სართულიანი სახლი

ეძლევა იმას, ვინც ამ სახლის ქვემ 200 კვად. საჟ. მიწას იყიდის, საქენს 10 მან., სახლი კრამიტითაა დაბურული, და აქვს ახი თუმანი ბანკის ვალი, მთლიდ ახი თუმანი-და გადაბდება. წელს სართულში 9 და 8 არშ. ოთახებია, აგრეთვე ქვემოთ, 20 არშინიანი ბალკონით, ერთ-ოთახიანი ფლიგელით, მიწით და ფიცრით აგებული თავლებით და დიდი ეზოთი, მდებარეობს მეკვრის პირზედ, მშვენიერ გულ-დია მისახედით, კარეთის ქუჩისა და ტრამვაის ბლოკს, ბერეზოვოი ქუჩაზედ. მოლაპარაკება შეიძლება პატრონთან მე-4 სამოსლიდგან ნაღილი, აგრატიონოვის ქუჩა N 10, იგი წეთ ამ 10 ნოემბრის სახლის პატრონი, დღეით 9—10 და საღამოთი 5—6 საათამდინ. იქვე შეიძლება მაგრატიონოვის ქუჩაზე N 10 მიიღეთ იაფად ქირით კეთილის საწვრილმანო მაღაზია მთადგილთა და წყლით. (1—107—1

სასახლო უნივერსიტეტი

კვირას, 3 ოქტომბერს, მეორე გიმნაზიის მასწავლებელი

ა. მ. როზოვი

წაიკითხავს ლექციას

ლევ ტოლსტოი კავკასიაში

ლექციის შემდეგ გაიმართება უფასო კონცერტი. ფასი 5-დან 10 კ.-დე. დასაწყისი დილის 11 საათზე. ბილეთები იყიდება. (1—უ—1)

ტელეფონი № 862. **ქართული თეატრი** წარმოდგენა № 4.

კვირას, 3 ოქტომბერს, 1910 წელს,

ქართულ დრამატიულ საზოგად. ასის მიერ წარმოდგენილი იქნება

პირველად ახალი პიესა ჰ. ჰაუპტმანისა

„მზის ამოსვლამდის“

4 მოქმედებად, თარგ. დ. ნაბუცრიშვილისა.

მონაწილეობენ ქ-ნნი: დავითაშვილი ნ., ვიქტორელი მ., ლილუა ა., პიერრეტა ა., ქილარჯიშვილი მ., მუთაძე ა., ჯავახიშვილი ნ. ბ-ნნი. არადელი გ., გუნია გ., გვარამე ნ., ივანიძე ი., ყიკიძე ი., წარდალიშვილი ი., მდივანი ბ., მატარაძე ვ., შავლიფლიშვილი დ., მამფორია ი.

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.

ადმინისტრაცია ქართ. დრამ. საზოგადოებისა. რეჟისორი ვ. შალიკაშვილი. ადგილების ფასი: გალერეია 20—40 კ.-მდე, პარტერი 50 კ.—3 მ., ლოჟები 5 მ.—10 მ. კუპონები ლოჟებში შეგირდებისთვის 50 კ.

დამსწრეთა საყურადღებოდ: თეატრის ადმინისტრაცია ამით ყველას აუწყებს, რომ მოქმედების დაწყების შემდეგ სათეატრო დარბაზში არავის არ შეუშვებს, ამიტომ მესამე წარის შემდეგ ყველანი თვ-თავის ადგილზე უნდა იხსნენ.

მზადდება წარმოსადგენად: „ბატანა“, გორდინისა, „გამწმარი ფოთოლი“, „ნიბოზი ყოფა-ქცევება“, „ორი ვნება“, პატაკოისა; „ხამედისწერა დამპარა“, „ქალის ჰკვა“.

ანონსი: სამშაბათს, 5 ოქტომბერს, გაიმართება **სალიტერატურო სადამო-მეჯლისი,** ოთხის განყოფილებით: 1. სალიტერატურო განყოფილება 2. ოთხი იმერელი; 3. სხვა და სხვა გვარი ცეკვა „თამაში“ და 4. ცხოველი სურათები“.

კვირას, 3 სექტემბერს, დიდუბეში, ეკლესიის მახლობლად მარცხნივ მხარეს

გაიმართება 9 საინტერესო კავკასიური

ჭიდაობა

წმინდა ნინოს სასწავლებლის სასარგებლოდ

კულა გლდანელის

თანადასწრებით.

იჭიდავებენ: 1. **გიორგი ჯიბგარი** და **მიხაკა ქურხული.** მეჭიდაგება გიორგი ჯიბგირის გამოთხოვნით. იჭიდაგებენ რუსულად: 2. სპორადის და მაკაროვისა (ბერძენთა მოჭიდავე ქალებია). 3. მედროგე არუთინ ახიზოვი, მკელი მოჭიდავე და მიხაკა ლაშქაროვი. 4. მაშუა გელელი და მიხაკი პოდუბინი. 5. თედო კაკაშვილი და სანდრო ტურაშვილი, დელელი. 6. ირაკლი ჯაბელი და სერგო ჯაფარიძე. 7. მესხელი და გელერია როსტიაშვილი. 8. გიორგი თელაველი და ვანო გარეჯელი. 9 ვახტანგ ცხინვალელი და არშაკა ხაჩატუროვი.

გარდა ამისა იჭიდავებს ჰიდაობის მოყვარულნი.

ანონსი: კვირას 10 ოქტომბერს, გაიმართება საინტერესო ჰიდაობა.

ადმინისტრაციას აქვს სრული უფლება შესცვალოს მოჭიდავენი

დასაწყისი სადამოს 4 საათზე. ადმინისტრატორი ნ. კიკნაძე.

(2—39—2)

ვაგზლის კერძო სამკურნალო

გარედან უოველდღე დღე მთლიანადღე ავადმყოფთათვის.

ვოგზლის ქუჩა, № 8, ს. ენფიანჯიანცისა, ტელეფონი № 695.

ვ. ვაშაყმაძე—ყოველ დღე 9—11 ს. კაბილის ავადმყოფ.

შ. ა. ჩიქელაძე—ყოველ დღე, შინაგ. და ბავშვ. ავად. 1½—2½ ს.

ა. ნ. დიასამიძე—ყოვ. დღე, 11½—12½ ს. სიფილისი, კანისა და ვენერ.

ნ. ფ. მელიქიშვილი—ყოველ დღე, ქირურგ. და ქალებისა, 1—2. ს.

ა. შოპოდია—ყელ., ყურ., ცხვირ. და ყოველ დღე 12—1 ს.

ტერ-ნაკოლოსოვი დ. ვ.—შინაგ. და ბავშვ. ოთხშაბათობით და კვირობ. 11½—12½ საათ.

ე. ვ. ფეოდოროვი—ყოველ დღე, ოთხშ. და კვირის გარდა, 11—12 2 ს. შინაგანი და ბავშვების ავადმყოფობანი

მიკროსკოპიული, ბაქტეროლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; ბერეთვე ყვავილის აცრა და ძიძების გასინჯვა. ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ოპერაციები და კონსილიუმი მორიგეები თ. (წვ. —ნ. —452

სამკურნალო

სპეციალისტ სამხედრო ექიმებისა გარედან მოსიარულე ავადმყოფთათვის. ვანჭის დიდი ქუჩა, N 3. ალექსანდრეს ბაღის მახლობლად, ტელეფონი N 483.

ფასი რჩევისათვის 50 კაპ.

ავადმყოფთა მიღება 9½-დან 5 ს.-დე

ხარაბ—ბავშვ. შინ. ყოველდღე 3-4 ს.

თეორხაძე—სიფ., ვენერ., კან. ყოველ დღე 1—3 საათ.

პავლოცკი—ქირურგ. ყოველდღე 4-5 ს.

იოსელიანისა—ქალ. ავად., ორშაბათ. ხათწშ., პარს., კვირა 11—12 საათ.

ბოყოვსკი—შინაგანი ჰიპნოზი. ყოველ დღე 4—5 საათ.

მოსესი—ბავშვთა, შინაგ. ავადმყ. ყოველ დღე, გარდა კვირა უქმისა 11½—3 საათ.

ვნუკოვი—ქირურგ. ყოველდღე 12-1 ს.

ნოვიცკა—ქალებ., ყოველ დღე. 1—2 ს.

ვესელოვსკი ნ. ნ. ქირურგ. ავად. ყოვ. დღ. 2—3 საათ.

ბატისთი ნ. დ.—ბებ., ქალ., ყოველდღე, კვირისა და სამშაბათს გარდა 4—5 ს.

მიკირტუმოვი დილის 10½—11½ ს. ყოველ-დღე.

ჩუდნოვსკი ი. ნერვ. სნულ. ელექტროთერაპია. ყოველ დღე გარდა კვირა-უქმისა 4—5 საათ.

ფონდოევი—ნერვ. და ელექტროთერ. ყოვ.-დღე 11—12ს. დილ.

ი. მ. ახპახოვი. ცხვირ., ყელ. და ყურისა. 1—2 საათამდე.

კონსულტაცია, მახაჟი, ყვავილის აცრა, ოპერაცია, ანალიზი, ჰიპნოზი, ძიძებისა და მოსამსახურეთა გასინჯვა შეთანხმებით. სიფილისის (ათაშანგის) გამოკვლევა სისხლში პროფ. გან.-ნის წესით. (100—6.—1)

ექიმი რ. დ. მაჩავარიანი იღებს ავათმყოფთ ყოველ დღე დილით 8—11 საათამდე და სადამოს 6—8 საათამდე. ბაკინოვის ქუჩა N 7. (თ.—108—1)

ზამოვიდა მე-39 ნომერი

თითო ნომერი 10 კაპ.

მოიკითხეთ ყველგან.

წლიური ფასი 5 მან, ნახევარი წლით 3 მან. ზელის მოწერა მიიღება ქართ. დრ. საზოგ. კანტორაში იოსებ იმედაშვილთან. რედაქტ.-გამომც. იოსებ იმედაშვილი

ვინაობისთვის

დღეთით 12 საათზე დანიშნულია, სამეუნარეო ბანკის ბინაზე „ახალ კლუბის“ წევრთა საზოგადოების კრება.

განსახილველი საგნები:

1) ახალი წევრთა მიღება.

2) მამასახლისთა არჩევნები.

(3—81—3)

ექიმი კბილის ნინო რცხილაძე იზმაილოვის ქუჩაზე N 2. გადავიდა გის ქუჩაზე N 3. იღებს ავადმყოფებს დილით 10 ს.—2 საათამდე, და საღამოს 5—8 საათამდე.

ექიმი ვ. ნ. მაგაკიანი შინაგანი და ბავშვთა ხნეულებანი. სპეციალურად კუპისა და ნაწლავებისა. მიიღება დილის 10—11 საათ. (ბავშვთა) სადამოს 5—7 საათი (საზოგადო). მისული ბრუსპექტი, № 36, ტელეფონი N 383. (100—ხალ.—42)

კლასები

ფორტეპიანოში

იოსებ გიორგის ძე

ტერ-დავიდოვისა

ტფილისი, ელისაბედის ქ. № 40.

(20—ნ.—15)

შპალიერი

8 კაპეიკიდან 6 მან.-მდე რულო

ძმ. ტარნოპოლოვების

საწყობი რუსეთის ყველა დიდ ქალაქშია.

განყოფილება ტფილისში: გოლოვინის პრ., № 21, არტისტ. საზოგად. ქვეშ, ტელ. № 355.

ფასები საფაბრიკო.

ნიმუშები უფასოდ. (7—82—3)

ტფილისს, 3 ოქტომბერი

დიდი ხნის მოწყურებული საკითხი.

კავკასიის ნამეტნავი გრაფი ვორონცოვ-დაშკოვი სამის წლის წინ თავის უკანასკნელ მოხსენებაში სწერდა: „ვგრძნობ, რომ ის დამოკიდებულება კავკასიის მცხოვრებლებისადმი მიწის საქმეთა შესახებ, რომელიც შეიმოღებული იყო აქამომდე, დღეის იქით შეუძლებელია ატანილ იქმნას, სხვას ყველას რომ თავი დავანებოთ, მარტო ოდენ იმიტომაც რომ იგი საკმაოდ დიდ როლს თამაშობს სოფლის ხალხის რეოლიუციონურ განწყობილებაში. მართლაც, ჩვენ საკმაოდ ვიმუყაითეთ საქართველოს პროვინციების საკოლონიზაციოდ გერმანიის კოლონისტებით, ანატოლიის ბერძნებით, ოსმალეთის სომხებით და უკანასკნელ დროს ადგილობრივ ადმინისტრაციისაგან ცოტა ათვალწუნებულ რუს სექტანტებით, მაგრამ ადგილობრივ მკვიდრთათვის კი მიწის საქმე ში არა თუ არაფერი არ მოგვიგვარებია, ისე დავაშინეთ იგი იმის უფლობაში მყოფ მიწების ჩამოჭრით, რომ ზოგიერთი სოფლები პირველად უნდოდ დაუხვდნენ საადგილ-მამულო მომწყობ კომისიებს და ურჩად უქცევდნენ თათ გვერდს, ვაი თუ კიდევ მიწები ჩამოგვაჭრანონ“. (მოხსენება 1907 წლის 10 თებერვლისა, გვ. 60).

მას შემდეგ, რაც კავკასიის გამგემ ეს სამართლიანი აზრები გამოსთქვა, სამწელიწად ნახევარი გავიდა. ამ ხნის განმავლობაში ამიერ-კავკასია ისე, როგორც შიდა რუსეთი, დაწყნარებული და დამშვიდებულია; მთავრობა, რომელიც საკუთარის გამოცდილებით დარწმუნდა 1905 და 1906 წლებში, როდ უკიდურესი აუტანელი გაჭირვება და საადგილ-მამულო საქმეების მოუწყობლობა სოფლად ხალხს სარევოლიუციო გზისკენ ერეკება, ეს მთავრობა აქამომდე ენერგიულად უნდა შესდგომოდა ცხოვრებაში დიდის ხნის მომწიფებულს რეფორმათა გატარებას; ამ მთავრობას ქვეყნად დამყარებულ მშვიდობიანობით აქამომდე უნდა ესარგებლა საჭირო რეფორმების მოსახდენად; ამას მოითხოვდა არა საგანგებო რამ რემომატორული მიმართულება, არამედ სწორედ ის, რასაც სახელმწიფოებრივ სიბრძნეს უძახიან პოლიტიკური მოღვაწეები, თითქოს ყვილა ეს საანბანო ჭეშმარიტება, მაგრამ ამა მივიხედოთ უკან, თუ ადგილობრივ მკვიდრთა საადგილ-მამულო გაჭრავებას და არევ-დარეულობას რაიმე წამალი მოჰხვედროდეს

უკანასკნელ სამნახევარ წელიწადში ამიერ-კავკასიაში ფართოდ გაშალა მოქმედების ფრთა ერთის მხრით გადმოსახლების სამმართველომ, მეორეს მხრით საგლეხო ბანკმა. გადმოსახლების სამმართველოს რომ ადგილობრივ მკვიდრთა ინტერესები არ ამოძრავებს და პირიქით სწორედ ამ ინტერესების საწინააღმდეგო სავალი გზა უძევს წინ, ეს ყოველსავე ეჭვს გარეშეა. გადმოსახლების სამმართველო მხოლოდ კავკასიის სარუსიფიკაციოდ ისჯება და ამ მიზნის მისაღწევად იგი თავისუფალ ადგილებს დაეძებს. შიდა რუსეთიდან გლეხების ჩამოსასახლებლად. რუსეთის სახელმწიფოებრივ იდეის თვალსაზრისით ეს იქნება მეტად ძვირფასი საქმე იყოს, მაგრამ ამიერ-კავკასიის მკვიდრთა ეკონომიურ ინტერესების თვალსაზრისით კი ამ სამმართველოს მოქმედებას მხოლოდ უარყოფითი ღირებულება აქვს. საგლეხო ბანკი ფორმალურად ნეიტრალური დაწესებულებაა, ნამდვილად კი ისიც იმავ პოლიტიკას აწარმოებს, რასაც გადმოსახლების სამმართველო. წლევანდამდე საგლეხო ბანკის შუამავლობით გაყიდულ მიწების (52,270 დესეტინა) ერთი მესამედი რუსის გლეხობასა აქვს შეძენილი, ერთი მესამედი ქართველ გლეხებს და ერთი მესამედიც სხვა ხალხს, ოსებს, სომხებს ბერძნებს და გერმანელებს. თავის თავად ცხადია, რომ თუ არ განსაზღვრულ ტენდენციის წყალობით, სხვაფრივ არ შეიძლება აიხსნას, რომ შორეულ ადგილებიდან გადმოსულნი კავკასიაში ბანკის შემწეობით იმდენსავე ადგილს ყიდულობენ, რამდენსაც ადგილობრივი მკვიდრნი. ესეც რომ არა იყოს, საგლეხო ბანკმა უფრო არივ-დარივა საადგილ-მამულო საკითხები, ვიდრე მოაწესრიგა. ერის მხრით ბანკის გავლენით მიწების ფასმა არა ჩვეულებრივ იმატა მემამულეთა სარგებლისთვის, მეორეს მხრით კი საგლეხო ბანკმა წინანდელზე უფრო დაავალიანა უიმედოდაც ყელამდე ვალებში ჩაფლული გლეხი. საგლეხო ბანკისგან გამოწვეული და გაძლიერებული მიწის აციოტაჟი აიძულებს ადგილობრივ გლეხკაცობას იმ შიშით, რომ მიწა, რომელიც აქამდის იჯარით თუ სხვა რამ წესით, იმის სარგებლობაში იყო, შესაძლოა ვინმე გარეშემ შეიძინოს, აიძულებს გლეხს ზოგჯერ მთელი თავისი სამეურნეო ინვენტარი კიტრის ფასად გაჰყიდოს და გარდა ამისა კერძო ვალები აიღოს, ოღონდ კი მამული ხელიდან არ გაუშვას და სამუდამოდ უმიწაწყლოდ არ დარჩეს. ვის შეუძლიან გვითავდებოს, რომ მიწის შერჩენისთვის ნატვირთ ვალებს გაუძლებს გლეხი და მათი სიმძიმის ქვეშ არ დაჭლევს იგი ცოდვილ სულს რამდენისამე წლის შემდეგ?

საგლეხო ბანკს და გადმოსახლების სამმართველოს ბევრი მოსარჩლე ჰყავს, მაგრამ ისინიც კი არ ამბობენ, რომ ამ დაწესებულებათა მოღვაწეობას ამიერ კავკასიის საადგილ-მამულო საქმეები მოაწესრიგებინოს. მას შემდეგ, რაც აგრარული მოძრაობა მიყუჩდა, თითქოს თავისი სიმახვილე დაჰკარგა იმ შეგნებამაც, რომ სოფლის მცხოვრებთა მდგომარეობა მიწის საკითხების მხრივ ჭირდაჭირ აუტანელია. ზემოდ ჩვენ ვნახეთ, რა კატეგორიულად მოახსენებდა ხელმწიფეს კავკასიის გადმგე მიწის საკითხების გადაწყვეტის აუცილებლობას; ჩვენ ვაცით, რომ სამ წელიწად ნახევარში ამ მხრივ ჯერ სრულიად არაფერი არ გაკეთებულა და ეხლა, 1910 წლის იმავ ნამესტნიკის უქვეშევრდომილეს მოხსენებიდან, როგორც გაზეთი „როსსია“ გადმოგვცემს, შევიტყობთ, რომ ახლო მომავალში არც მოსალოდნელია გაკეთდეს რამე.

წლევანდელი უქვეშევრდომილესი მოხსენება წინანდელზე გაცილებით ნაკლების ენერგიით აღნიშნავს, რომ კავკასიაში ყოველის ეწინარეს მიწის კერძო საკუთრების გამორკვევა და გამტკიცებაა საჭირო, მაგრამ ეს აზრი ეხლაც ისევ ზოგად სახელმძღვანელო პრინციპად რჩება და არა სჩანს, რომ პრაქტიკულ საქმიანობის საფუძვლად გამხდარიყოს.

მიწის სიმცირის გარდა საქართველოს მკვიდრთა საადგილ-მამულო გასაჭირს წარმოადგენს ბატონ-ყმური ურთიერთობა დროებით ვალდებულ გლეხებისა და ყოფილ ბატონების შუა და გამოურკვეველობა ხიზანთა მფლობელობისა. მიწის სიმცირეს ეხლა მაგრე რიგად ყურს არავინ უგდებს. არც საკვირველია: თუ სადმე თავისუფალი მიწა აღმოაჩინეს, იგი წინასწარ საკოლონიზაციოდ არის გადადებული და ასეთ პირობებში კი

რომელ მოხელეს მოუვა აზრად, იზრუნოს ქართველ გლეხთა მიწადმფლობელობის გაფართოებაზე. ხიზნობა შესაწყნარებელი ინსტიტუტი იყო იმ დროს, როცა მიწა ბლომად მოიპოვებოდა, მიწის მუშა კი ცოტა ხიზნობა პირველყოფილ ექსტენსიურ მეურნეობის ნიადაგზე აღმოცენდა და ეხლანდელ პირობებს სრულიად არ შეეგუება. იგი ერთა მავნებელია როგორც მამულის პატრონისთვის, აგრეთვე მამულის დამმუშავებელისთვის. სახოფლო-სამეურნეო კულტურის განსავითარებლად ხიზნობა აცილებელიც უნდა მოისპოს. თეორიულად ამ აზრის წინააღმდეგ არც კავკასიის მთავრობაა, მაგრამ საქმით კი შესაფერი მზრუნველობა არა სჩანს. წლევანდელი უქვეშევრდომილესი მოხსენება კავკასიის ნამესტნიკისა ამ საგანზედაც სდუმს.

ერთად ერთი საგანი, რომელსაც უკანასკნელ სამ წელიწად ნახევარში ოდნავ წინ წაუწევია, არის დროებითის ვალდებულების ლიკვიდაცია. ამ საგნის შესახებ ნამესტნიკის კანცელარიაში უკვე შეუმუშავებიათ და საბოლოოდ დაუმზადებიათ კანონ-პროექტი, რომელიც განზრახულია ახლო მომავალში მინისტრთა საბჭოში შეიტანონ განსახილველად და შემდეგ საკანონმდებლო დაწესებულებებში გადასაცემად. ამ პროექტით დროებითი ვალდებულ გლეხთა დამოკიდებულება უნდა მოისპოს; გლეხებმა სანადელო მიწები თითონ უნდა გამოისყიდონ მემამულეებისაგან; ხაზინამ ცოტა რამ დახმარება უნდა მისცეს გლეხებს გამოსასყიდი ფული, რომელსაც შემდეგ რამდენისამე წლის განმავლობაში გლეხები გვიხდიან. ეს ერთად ერთი კანონ-პროექტი, რომელიც შეუმუშავებია კავკასიის ადმინისტრაციას, დღევანდლამდე საიდუმლოებას შეადგენს. რა პრინციპებზეა იგი აგებული და როგორ სწყვეტს მემამულეებისა და გლეხების ინტერესებს, ამაზე ჩვენ მხოლოდ ცოტაოდენი ცნობები გვაქვს. ვიცით მხოლოდ, რომ ნამესტნიკის კანცელარიისგან შეძუშავებული კანონ-პროექტი განხილულ იქმნა კავკასიის ადმინისტრაციის უმაღლეს წარმომადგენლებისაგან ტფილისის თავად-აზნაურობის წარმომადგენელთა მანადასწრებით. ვიცით აგრეთვე, რომ თავად-აზნაურობის წარმომადგენელნი არ იქნენ პროექტის თანახმანი, რადგან მათის აზრით მემამულეების ინტერესები ილახებოდნენ, და ამიტომ საკუთარი პარალელური პროექტი წარადგინეს. როგორც ყოველთვის, ეხლაც პროექტის განხილვა გლეხთა წარმომადგენლების დაუსწრებლივ მოხდა. როგორც ამბობენ, კავკასიის ადმინისტრაციას თავად-აზნაურობის წარმომადგენელთა შენიშვნების ძირედვით პროექტის ზოგიერთი მუხლი შეუცვლია და ამ ცვლილებით გადუწყვეტიათ წარადგინონ იგი მინისტრთა საბჭოში. რადგან მეტად საინტერესოა ვიცოდეთ, როგორ იქცევიან თავის ინტერესებს თავად-აზნაურთა წარმომადგენელნი, ამიტომ შემდეგ წერილში აღვნიშნავთ ზოგიერთ საკითხებს, რომელთა შესახებაც თავად-აზნაურობა კავკასიას არ დაეთანხმა.

როგორც ვიცით, ჩვენი თავად-აზნაურული მოღვაწეები მუდამ ხაზგასმით ბრძანებენ, ჩვენ წოდებრივ ინტერესებს არ ვიცავთ, უწოდებრივო ხალხის საერთო ინტერესებს ვემსახურებითო. ვნახოთ, როგორ ემსახურებოდნენ ხალხის ინტერესებს დროებით ვალდებულ გლეხთა დამოკიდებულების ლიკვიდაციის კანონ-პროექტის განხილვის დროს.

მდგომარეობის ბატონები. იყო დრო რუსეთის ცხოვრებაში, სულ 3—4 წლის წინად, როცა გუჩკოვსა და პურიშკევიჩს პირზე მდუმარების კლიტე ედოთ. მაშინ ეს ვაბატონები არაფერს ამბობდნენ, არ მათ არავინ ყურს არ უგდებდა; ეხლა კი ისინი მდგომარეობის ბატონებად შეიქნენ; ეხლა, როცა მურომცევი, დოლგორუკი, ნაბოკოვი, პეტრუნკევიჩი და სხვანი იძულებულ ჰყვეს გაჩუმებულიყვნენ, გუჩკოვები და პურიშკევიჩები ხმამაღლა ჰლაღადებენ, ხმამაღლა შეეკვეხვიან გამარჯვების სიმღერით! საწუხაროდ, ეს არც მოულოდნელი ამბავია, არც შემთხვევითი, პირიქით იგი ბუნებრივია და კანონიერი: აღორძინების და შემოქმედების ხანას თავისი მოღვაწეები ჰყავს, რეაქციისას— თავისი.

ბუნებრივი და კანონიერია ისიც, რომ მსგავსი რამ ამბავი ჰხდება ეხლა ჩვენს ცხოვრებაში. ერთი თვის წინად, როცა თავად-აზნაურთა ერთმა ჯგუფმა შეიძინა რუსული გაზეთი „ზაკავკაზიე“, ბევრს გაზეთის მიმართულება ეინტერესებოდა. და მაშინ სარედაქციო კოლეგიამ მიმართულების წინასწარ განსაზღვრას გვერდი აუქცია და თავის მომავალზე მიუთითა. ამ მომავალმა კი გაზეთის ზომიერი დემოკრატიული პროგრესიული კილო გვაჩვენა, მაგრამ გამომცემლები ვერ შეეგუვნენ სარედაქციო კოლეგიას, ალბად მიმართულებისა გამო, და აი-ეხლა, როცა გამომცემლებმა თითონ იტვირთეს გაზეთის სარედაქციო ნაწილის ხელმძღვანელობა, წინანდელზე უფრო საინტერესოა შევიტყოთ, რა მიმართულება აქვთ თვით გამომცემლებს, როგორ გაიმიჯნებიან გაზეთის წინანდელ ზომიერ ლიბერალისმისაგან, რა პოზიციაზე ეცდებიან ფეხის გამაგრებას, როგორ ესმით ხალხის სასიცოცხლო მოთხოვნილებანი და რა საშუალება ეგულებათ ამ მოთხოვნილებათა დასაკმაყოფილებლად. სახელმძღვანელო აზრები გაზეთს არც ეხლა წამოუყენებია, მაგრამ იქ ჩვენ ცოტა რამ უფრო მეტი, ახალ რედაქციის უკეთ დამახასიათებელი ვნახეთ; ვნახეთ ის, რაც იქ ნამდვილად მოიპოვება, სახელდობრ პირდაპირი დაბეზღება ქართულ პრესისა და ინტელისენციისა, დაბეზღება, რომელსაც რუსეთის ეხლანდელ ბირჟაზე დიდი ფასი ჰდა გასავალი აქვს. „ქართული ინტელიგენციაო, ვკითხულობთ ამ გაზეთის 22-ე ნომერში, ქართული პრესსაო დღევანდლამდე საქმის მაგიერ იმაშია გართული, რომ ბრალი დასდოს ბიუროკრატიას, თავად-აზნაურობას, პლუტოკრატიას, ერთის სიტყვით, ყველას და ყველაფერს, თავის თავის თავზე კი არავითარ ბრალს არ იღებს და არც მოვალეობას კისრულობს, მოიმოქმედოს შეჰქმნას რამე. იგი აქამომდე არ ანებებს თავს უნაყოფო და ფუჭს ოცნებებს და დროს მხოლოდ სიტყვათა როშვას და წუწუნს ანდომებს, არა ჰსურს, არ თანაუგრძნობს ჩვენი ინტელიგენცია სასარგებლო, რეალურ, შემოქმედებითს შრომას!...

რა საპირო იყო ამისთვის საკუთარი გაზეთი. განა საკმაო არ იქნებოდა „გოლოს კავკაზა“-სთვის მიგემართათ, სადაც ყოველთვის სიამოვნებით ჰბეჭდავენ ასეთ მარგალიტებს?! ჩვენ პირდაპირ შეუძლებლად მოგვაჩნია, რომ გაზეთის ამ აზრებს თანაუგრძნობდეს ვინმე, გარდა გამომცემელთა კოლეგიის ვიწრო წრისა, შეუძლებლად მიგვაჩნია რადგან ეს დაბეზღება შინაარსით სრული სიყალბეა. ტყუილია, ვითომ ქართველ ინტელიგენციას არა ჰსურდეს, არ თანაუგრძნობდეს სასარგებლო, რეალურ, შემოქმედებითს შრომას. ოცდაათი, ორმოც წელიწადია, რაც ქართველი ინტელიგენცია განუწყვეტლივ ჰღაღადებს საეროზო დაწესებულებათა შემოღების აუცილებლობაზე, რადგან სრულიად სამართლიანად ჰფიქრობს, რომ ერობა წარმოადგენს იმ რეალურ და ნაყოფიერ ნიადაგს, რომელზედაც ინტელიგენციას მართლა სასარგებლო მოღვაწეობა შეეძლება განავითაროს ფართოდ. ინტელიგენცია ჰღაღადებს ერობაზე, როცა კი შეუძლიან, მაგრამ როცა იგი იძულებულია ჩუმად იყოს, სდუმან ისინიც, ვისაც ხმის ამოღება შეუძლიან და ვინც, ნაცვლად სისტემატიური და მუყაითის მეცადინეობისა ერობის შემოსაღებად, ერთობა კომისიებსა და სუბკომისიებში მუშაობით და გულუბრყვილოდ ჰფიქრობს, ვითომ ერობის საქმეს აკეთებდნენ.

დასაფარი არ არის, რომ ჩვენი ცხოვრება და იმის რეალური საჭიროებანი მეცნიერულად ცნობაში მოყვანილი და შესწავლილი არ არიან; მართალია ისიც, რომ ქართული თავად-აზნაურული ინტელიგენცია არასოდეს ხალხთან დაახლოვებულიარა ყოფილა. მაგრამ ვისი ბრალია ეს, თუ არ იმათი, ვინც ბანკში მრავალ წელიწადს ეწოდა უნაყოფო და უპრინციპო ბრძოლას? ვისი ბრალია, რომ, შემოფარგლეს რა თავად-აზნაურულ ინტელიგენციის გულისყური მარტო ოდენ ბანკის საქმეებით, დაივიწყეს სოფელი და იმისი ჭირვარამი, შრომის შვილები და იმათი ცრემლი? არა ბატონებო, მოიგონეთ მახლობელი წარსული და შეიგნეთ, რომ სხვათა მხილება, ცილის წამება და თავდასხმა კი არა, ცოდვათა, თქვენ საკუთარ მწარე ცოდვათა მონანიება გმართებთ!... მაგრამ ნუ ჰთრთით, იარეთ თქვენის გზით და ილაპარაკეთ, მოუხშირეთ ცილისწამებას და დაბეზღებას! ეხლა რეაქციის ხანაა, ეს თქვენი დროა, ეხლა თქვენა ხართ მდგომარეობის ბატონები და პატრონები

Jounesco.

რევოლუცია პორტუგალიაში

პორტუგალიის რესპუბლიკა.

ევროპას კიდევ ერთი რესპუბლიკა მოემატა. მეოცე საუკუნე ხალხურ მოძრაობათა საუკუნედ გადაიქცა. დაემხო ოსმალეთის დესპოტიზმი, განიდევნა სპარსეთის საზღვრებიდან შაჰი, დღეს კი პორტუგალიამ გაისტუმრა თავისი გვირგვინოსანი საზღვარ-გარედ, მაგრამ მოძრაობა ამაზე არ შეჩერდა. უკანასკნელ ცნობებიდან ნათლადა სჩანს, რომ პორტუგალიის რევოლუციონერებს ძველი წეს-წყობილების ძირიანფესვიანად ამოკვდება გადაუწყვეტიათ. მხოლოდ ამითი უნდა აიხსნას ის იერიშები, რომლებიც იეზუიტებზე მიიტანეს. კათოლიციზმისა და ეკლესიის განსაზღვრულ პრივილეგიების გასაცარი დამცველები—იეზუიტები—საშინელ ტახტის ერთგულ დამცველებად ითვლებოდნენ ყოველთვის და დღესაც ითვლებიან. წლობითა და საუკუნოებით ამუშავებდნენ იეზუიტები საზოგადოების ფსიხიკიდან, მონარქისტულ აზროვნებას უნერგავდნენ ხალხს. ყოველთვის, როდესაც კი მოძრაობა ცოტად თუ ბევრად საშიშ საზეს იღებდა, იეზუიტები ამოძრავდებოდნენ ხოლმე და მთელ თავის ძალღონესა ხმარობდნენ კონტრრევოლუციისა და რეაქციონურ მოძრაობის შესაქმნელად. მეფე, თქმა არ უნდა, იეზუიტების გავლენის ქვეშ იმყოფებოდა. მაგრამ დრომ მაინც თავისი გაიტანა: მეფის მთავრობა დაემხო და რევოლუციონერებმა პორტუგალიაში დემოკრატიული რესპუბლიკა გამოაცხადეს.

განდევნილი მეფე თავის თავს ისევ პორტუგალიის მეფეთა სთვლის და დროებით მთავრობას უთვლის, მე კი შემარიტი პორტუგალელი ვარო. ეს განცხადება მეფისა მხოლოდ იმისი მომასწავებელია, რომ მას იმედი აქვს პორტუგალიაში დაბრუნებისა ტახტის დაბრუნებისა. მაგრამ ვეჭვობთ, რომ იმედები გაუმართლდეს. იეზუიტების კონტრ-რევოლუციის იმედი მას ალარ უნდა ჰქონდეს, რადგანაც მათ სრულიად დაჰკარგეს ნდობა ხალხში. ამ ნდობის დაკარგეს თვით იეზუიტებიც უწყობდნენ ხელს. თვით იეზუიტებსაც ამ მოძრაობაში საშინელი დეზორგანიზაცია ემჩნევათ, როგორც დეპეშებიდანა სჩანს, ლისაბონში ნუნციის ავსტრიის ბაირაღი აუფრიალებია. ეს ნამდვილი ღალატია სამშობლოსი და ამიტომ პორტუგალელი მამულიშვილები, თქმა არუნდა, ღირსეულად დაეფასებენ ამ საქციელს. ამას გარდა პორტუგალიის მეფეს შეუძლებელია ევროპის სახელმწიფოთა იმედი ჰქონდეს. მაგრამ ეს იმედებიც უსაფუძვლოდ უნდა ჩაითვალოს. ევროპის სახელმწიფონი პორტუგალიის შინაურ საქმეებში ჩარევას ვერ გაბედავენ, რადგანაც ეს ჩარევა მათ შორის არსებულ ურთიერთობას გაამწვავებს. ამიტომ მეფე მანუელი ბოლოს და ბოლოს იძულებული გახდება ბედს დამორჩილდეს და იურიდიულადაც დაადასტუროს ფაქტიური ჩამორთმევა ტახტისა.

პორტუგალელი რევოლიუციონერები ძალიან მოხერხებულად და ენერგიულად იქცევიან; დროებითი მთავრობის წევრებს, როგორც ეტყობა, საკმაოდ კარგად გაუვლიათ სახელმწიფოს მართვა-გამგეობის სკოლა. დროებითი მთავრობის თვითეული ნაბიჯი ნათლად ამტკიცებს ამ გამოცდილებას. ამიტომ იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ რესპუბლიკანური წეს-წყობილება მაგრად მოიკიდებს ფეხს პორტუგალიაში და ისიც, სხვა რესპუბლიკების მსგავსად, მშვიდობიან განვითარების გზას დაადგება.

პორტუგალიაში მომხდარი ამბები სხვაფრივაც არის საინტერესო. ამ მოძრაობით გაიმარჯვა საზოგადოდ რესპუბლიკანურმა იდეამ. ბოლო ხანებში ბევრს ჰეშმარიტ დემოკრატსაც კი ეკვები ებადებოდა და რესპუბლიკანელთა მისწრაფებანი სასარგებლოდ მიაჩნდა. ზომიერი ელემენტარი კონსტიტუციონურ მონარქიაში ეძებდნენ ნავთ-საყუდელს; პორტუგალიის რესპუბლიკანელთა გამარჯვება ამასთანავე ერთად მთელი ქვეყნის რესპუბლიკანელთა ზნეობრივი გამარჯვებაცაა. ამიტომაა, პროგრესიული ნაწილი აღტაცებით რომ ეგებება პორტუგალიის მოძრაობას, რეაქციონერები და კონსერვატორები კი—ბრაზითა და ბოღმით იხრჩობიან. კონსერვატორები ჯავრობენ, მაგრამ ულმობელი ლოგიკა სინამდვილისა მაინც თავისას არ იშლის...

—

გაზეთების სიტყვით ახალ პორტუგალიის მიერ გამოქვეყნებული პროგრამა შეიცავს შემდეგ მუხლებს: ეკლესიის განშორება სახელმწიფოსაგან, კონგრეგაციათა (საზოგადოების) ორგანიზაციების გაწყდენა, საყოველდებულო პირველ-დაწყებითი სწავლა, ჯარისა და ფლოტის გარდაქმნა, საახალშენო გამგეობის დეცენტრალიზაცია, სასამართლოს ძალთა დამოუკიდებლობა.

დროებითი მთავრობის პრეზიდენტმა თეოფილ ბრაგამ განაცხადა, რევოლუცია ოგიუსტ კონტის პოზიტიურ ფილოსოფიის მიმდევრებმა გამოიწვიეს.

გაქცეულ სამეფო სახლეულებისადმი მძულვარებას არა გრძნობენ, მაგრამ დიდის უპატივცემულობით კი იხსენიებენ. გაზეთები მეფეს უწოდებენ ბატონ მანუელ ბრაგანცას და დედოფალს — ქალბატონ ამალია ორლეანელს.

ერთს დროს ვიქტორ ჰიუგო ოცნებობდა „ევროპის შეერთებულ შტატების“ დაარსებასა და „მსოფლიო რესპუბლიკის“ დამყარებაზე. ხოლო ცნობილი პორტუგალელი რევოლუციონერი მაგელას ლიმპარიზში აღტაცებით ოცნებობს „სრულიად ღათინთა რესპუბლიკის“ დაარსებაზე და თავის აზრის დასამტკიცებლად იმოწმებს ვიქტორ ჰიუგოს: „თქვენ თვითონ წარმოიდგინეთო, ეუბნება იგი ჟურნალისტებს, პორტუგალიაში რესპუბლიკის გამოცხადება შეიძლება ნიშანი იქმნეს დანარჩენ ევროპისათვის. პორტუგალია გვერდით ამოუდგება თავის უფროსს დიდებულს დას, საფრანგეთს, სხვა დემოკრატიულ ერთა შორის და მაშინ ესპანიაც უკან ჩამორჩენას არ ისურვებს.

ესპანიის მეფე ალფონს XIII, რომლის ბრძანებითაც თავისუფალი მოაზრე ფერერი სიკვდილით დასაჯეს, გაიფიქრა თავისი დანაშაული გამოესყიდნა და ამიტომ კლერიკალიზმის წინააღმდეგ ამხედრდა, მაგრამ ეს ბურბონთა გვარეულობას ვერ იხსნის. ესპანიაც მალე რესპუბლიკას დაამყარებს. ორს რესპუბლიკას შორის მონარქია ვერ იბერებს, ვინაიდან მაგალითი მეტად გადამდებია. შემდეგ. ესევე დაემართება იმ ქვეყნებსაც, რომლებიც პორტუგალიაზე ნაკლებ არ არიან დემოკრატიულად მომწიფებულნი. გაერთიანებულს იტალიაში, სადაც სავოის გვარეულობას ზურგს უმაგრებს მხოლოდ ლომბარდია, შეიძლება რესპუბლიკა ერთბაშად დამყარდეს. ძლიერ ეროვნულ მოძრაობას

აბარაკ ჰიაურის ვითარება

(წერილი პრინცინციიდან)

ქართველ საზოგადოებას ჯერაც არ დავიწყებია შავიზღვის სანაპიროდან 40 კომლი ქართველი გლეხების ზამთრის პირად, თავიანთ ნაწვავ-ნადაგ სახლებიდან აყრის ამბავი, რომ კვლავ მოწმე ვხდებით ასეთი სამწუხარო მოვლენისა. გადაწყვეტილია ახ**ყ**აროს 60 კომლი ჰიაურის აგარაკიდან ს. ცოდნის მცხოვრებნი, აიწიოკონ ამ ზამთრის პირად, დაატვებინონ თავისი ნაჭირნახულევი, მძიმე შრომით შეძენილი ქოხ-მახი და ზურგზე ბარგ-აკიდებული ციგნებსავით გაუშვან ღვთის ამარად ახალის ბინის საძიებელად. ამათ ნაშრომზე კი, გადაწყვეტილია დაასახლონ ნ კომლი სასახლეში მეეტლეთ ნამსახური რუსი მათის ნათესავებით, რომელნიც, თურმე, ამ ჟამად გაფანტულნი ახრიან რუსეთის შიდა გუბერნიებში. (ასეა ნათქვამი იმ ბრძანებაში, რომელიც დაუგზავნეს ადგილობრივ მოხელეებს).

ჰიაურის აგარაკი, სადაც ამ ჟამად სცხოვრობს ს. ცოდნის გლეხობა, მდებარეობს მდინარე ალაზნის მარცხენა სანაპიროს ქ. სიღნაღის გასწვრივ, აგარაკი იწყება ხსენებულ მდინარის ნაპირიდან და მთავრდება კავკასიონის მთების ფერდობებთან; სივრცით მთელი აგარაკი ასე 75000—80000 დესეტინაა; აქედან მხოლოდ 34000 დესეტინაა სახაზინო. იგი ამ ჟამად წარმოადგენს მთლად დაბურულ, თითქმის, გაუვალ ტყეს, მხოლოდ ალაგ-ალაგ გამოსჩანს გაჩეხილი-გაკაფული ალაგები, საცა მოსახლეობენ ახალშენები და აგრეთვე პატარ-პატარა მინდვრები თამბაქოს მოსაყვანი, უძველესი ეკლესიები და ძველი ნასახლარები მოწმობენ რომ აქ ოდესღაც ძველად სიცოცხლე სდუღდა; მაგრამ ჩვენთვის კარგად ცნობილი გარემოება: მაგალ. მთელი კახეთის ხშირი აკლება და აწიოკება როგორც სხვა-და-სხვა მტრებისაგან, ისე კავკასიონის მთიულებთაგან და განსაკუთრებით კი იმ ალაგებისა, რომელიც ამ კავკასიონ მთასთან ახლო მდებარებს, უნდა ჩაითვალოს მიზეზათ ამ ადგილების დაცალიერებისა და შემდეგ მისი დაბურულ ტყედ გადაქცევისა. ამასვე მოწმობს ჩვენი ისტორიაც—(გახსენეთ თუნდ შახ-აბაზის შემოსევა, მის მიერ კახეთის განადგურება და აუარებელ ხალხის ტყვედ წაყვანა). საქართველოს რუსეთთან შეერთების დღიდან კიდევ კარგა ხანმა განვლო, ვიდრე ჰიაურის აგარაკში ცხოვრება განახლდებოდა. მხოლოდ ამ აგარაკით თუ სარგებლობდა მასში უფლებებით*) აღჭურვილი ქიზიყელი გლეხობა, რომელიც მთლად სცხოვრობს სახელმწიფო ალაგებზედ. მაგრამ მალე იწყება ამიერ კავკასიის კოლონიზაცია. რომელსაც მთავრობა აწარმოებდა და დღესაც აწარმოებს განსაზღვრულის და ჩვენთვის კარგად ცნობილ მიზნით. ოფიციალურის ცნობებით*) 1885 წლამდის ტფილისის გუბერნიაში სახელმწიფო მამულებიდან უკვე 200000 დესეტინაზე მეტი იყო გაბოშებული კოლონისტებისთვის, როგორც ვითომდა, თავისუფალი ადგილები. აქედან 556 კომლს გერმანელს მიეკა—14.889 დეს.; ოსმალეთიდან გადმოსახლებულ სომხებს—123.017 დ.; შიდა რუსეთიდან — რუსის სექტანტებს—65.763 დ. სიღნაღის მაზრაში ხომ კიდევ იმპერატორ ნიკოლოზ პირველის დროსვე დაასახლეს 52 წლის სამსახურის შემდგომ სალდათები, რომლებიც უნდა ჩაითვალონ ს. ლაგოდეხის დამაარსებლად. რამდენიმე წლის შემდეგ, ე. ი. 1866 წელს, ამავე ჰიაურის აგარაკში საცა იმყოფება ლაგოდეხი, გაშენდა მეორე სოფელი—ნოვაია მიხაილოვკა, რომელიც შესდგება იმავე სალდათებისაგან და მათი შვილებიც. სიღნაღის მაზრაშივე დამკვიდრდნენ. რუსებმა და გააშენეს სოფლები: ცარსკე კოლოდცი, სვეჩინო და სხვ. ყველა ამ ახალშენებს, რასაკვირველია, უხვად მიეცათ მიწები და ის ადგილობრივი მცხოვრებნი კი, სახელდობრ ქიზიყელები, რომლებიც დღემდის თავისუფლად სარგებლობდნენ ამ აქამდის თავისუფალ, მაგრამ დღეს კი შემოძარცულ ალაგებით, მეტად შევიწროვდნენ. ეს შევიწროება უფრო საგრძნობელი შეიქნება, თუ მხედველობაში მივიღეთ რომ ამ დროისთვის მცხოვრებთა რიცხვმაც შესამჩნევად იმატა, ასე, მაგ. 1873 წ. კამერალურის აღწერით**) ქიზიყში სულ 37,262 სული იყო ორივე სქესისა დღეს კი მცხოვრებთა რიცხვი უდრის 48,154 სულს. ეს გაჭირვება მიწის შეკვიწროების მხრივ გმდენად აუტანელი შეიქმნა ქიზიყელისათვის, რომ, მიუხედავად იმ აუტანელ სიძნელისა, რომელსაც ჩვენი გლეხი ჩვეულებრივ განიცდის ხოლმე თავისი სამშობლო სოფლის დატოვების დროს, მან გადასწყვიტა დაეტოვებინა სამშობლო სოფელი და გადასახლებულიყო იქ, საცა თავისუფლად შეეძლო ამოსუნთქა. ამ აზრით ქიზიყელებმა მიმართეს მთავრობას, რათა მათთვის დაეთმოთ საცხოვრებლად სამყოფი სახელმწიფო ალაგი ჰიაურის აგარაკში, ისე როგორც ამას ეთმობდნენ არა ადგილობრივ მცხოვრებლებისაგან შემდგარ ახალშენებს. იმ ქიზიყელთა შორის, რომელთაც მიმართეს ამგვარის თხოვნით ეყვნენ აგრეთვე ჯუგაანელებიც, რომლებთაგანაც შესდგა შემდეგში ს. ცოდნა და რომელსაც დღეს აყრას უპირებენ. ჯუგაანში ამ ჟამად 2911 სულია; ამ ორი წლის განმავლობაში მათ შეიძინეს საგლეხო ბანკის საშუალებით თავ. დ. ჩოლოყაშვილის ყოფილი მამული. ზომით 1183½ დეს. თუ ამას მიუმატეთ ის სახელმწიფო მიწაც, რომელზედაც ისინი ცხოვრობენ, მაშინ სულზედ მამაკაცს მოსდის 1,07 დეს. ასეთი მიწის სიცოტავე, რომელიც პატარა ხანს უკან გლეხს, ქიზიყელს, რასაკვირველია, თუ არსაიდან ეშველა, სიმშილით სიკვდილს უქადის, ისტორიული უფლებაა ის ფაქტი, რომ ქიზიყელებს ჰიაურის სახელმწიფო ტყეში სერვიტუტის *) უფლებები აქვთ (გუთხთა კანონმდებლობა (I Примѣчаніе къ 336 ст.; IV кн., особ. прилож. къ IX ст. свод. зак., изд. 1902 г.), რომელშიაც გათვალისწინებულია უმიწაწყლო გლეხის სახელმწიფო ალაგზე დასახლება, და აგრეთვე ეს გარემოება, რომ ამ ბოდიშ წლებში დაცილებულ ადგილობრივ კავკასიონის მთიულებსაც გადმოსახლებულები ჰიაურის აგარაკის სებოდა (ალექსეევკა, ვორანკოვკა, ილარიონოვკა, დაშკოვკა—ყველა ეს სოფლები ამ 3—5 წლის განმავლობაში გაშენდნენ), და ქიზიყელების თხოვნის კი არავინ უცრიდებს ყურს ჯუგაანელებს კი არავინ უცრიდებს ყურს. ცდით გაბრაზებულმა ქიზიყელებმა სახელდობრ გურჯაანელებმა გადასწყვიტეს იჯარით მაინც აეღოთ მათ მიერ ნათხოვნი, მამული სრულის იმედით, რომ ამ ხანში ნებართვასაც მიიღებდნენ სრულის დამკვიდრებისა. იჯარის ნება ძიიღეს 12 წ. ვადით და კიდეც დაესახლენ ჰიაურის აგარაკის იმ ალაგას, რომელსაც ეწოდება მაცი-ჩაი და მდებარეობს ზაქათალის საზღვრის სიახლოვეს, ლაგოდეხიდან ასე ორი ვერსის სიშორეზედ. სოფელს უწოდეს სახელი „ცოდნა“. ეს იყო ამ

*) შეშით, როგორც საწვავი, ისე საამშენებლო მასალით, და საძოვრით.

*) Матеріалы для изученія экономич. быта государственныхъ крестьянъ закавк. края.

**) Экономич. быть госуд. крестьянъ Сигнах. уѣзда изсл. А. М Аргутинскаго

ნ წლის წინედ; არ გასულა ბევრი ხანი რომ მათ მიეკედლენ მათზედ უფრო ძლიერ უმიწობით შევიწროებული იმერლობა და აი ეს იყო საკმარისი, რომ მთავრობას, იმის მაგიერად რომ ტყის წებით დასახლებული იმერლები და აგრეთვე ის ჯუგაანელები თუ ამაში იყო წვინმე დამნაშავე, აეყარათ, თუ ამას კანონი და სამართლიანობა მოითხოვდა, 1909 წ. ენკენისთვეს მოახდინეს განკარგულება მთელი ცოდნელების აყრისა, თავზარდაცემულ მცხოვრებთ არ სჯეროდათ ეს უსამართლობა და ეგონათ ეს პატარა მოხელეების გამოგონილიაო, ამიტომ შეეცადნენ რომ მათვის ერთი წელიწადი კიდევ განეგრძოთ იჯარა, რომ ამ ხანში ეს დაუჯერებელი უსამართლობა გადაეცათ ნამესტნიკისათვის და იმედი ჰქონდათ, რომ იგი მაინც აღადგენდა სამართლიანობას- მით უმეტეს რომ გრაფის ვორცოვის აზრი ამის შესახებ უკვე ცნობილი იყო. აი რას ბრძანებს იგი თავის უკვე შევრდომილეს წერილში, 10 თებერვალს 1907 წ.: „... ჩვენ საკმაოდ შევეცადეთ რათა საფუძვლიანათ მოგვეწყო ქართველთა მიწა-წყალში გერმანელების, ანატოლიელი ბერძნების, ოსმალელ სომხების და... რუსის სექტანტების ბედ-იდბალი, მაგრამ ძირითად მცხოვრებისათვის ჩვენ, მათ საცხოვრებელ ადგილ მამულის მოწყობის მხრივ არაფერი გაგვიკეთებია“... შემდეგ ნამესტნიკი დასძენს რომ საჭიროა სერიოზულად ვიფიქროთ ადგილობრივ მცხოვრებთა მიწად-მფლობელობის გაფართოებაზეო. თუ რაგვა-

*) აქვთ ნება საწვავ შეშის და საამშენებლო მასალის გამოტანისა, და აგრეთვე საძოვრისა ზოგი ზომ ფინად საბნავითაც სარგებლობდა.

ობის დროს საეჭვოა, რომ ახლანდელმა მეფე—დემოკრატმა რაიმე წინააღმდეგობა გაუწიოს. ასეთივე დემოკრატი მეფე ჰყავს ბელგიასაც და იქაც შესაძლოა განსაზღვრულს მომენტში წესწყობილება მშვიდობიანად გადატრიალდეს.

წარმოიდგინეთ, ეს დიდებული რესპუბლიკური კავშირი, რომელსაც რასაკვირველია, შვეიცარიაც მიემატება, და მათის აზრით, რა გორ შეიცვლება ევროპის პოლიტიკური ფიზიონომია! გარა ეს გაცილებით უმჯობესი არ იქნება, ვიდრე დიპლომატიური კომბინაციები სამთა კავშირისა და სამთა შეთანხმებისა?

რესპუბლიკური იდეები სწრაფად ფეხს იკიდებდა და იკიდებს პორტუგალიაში. უკანასკნელ ხანებში მანუელ მეფე საგონებელში ჩააგდო და მოსალოდნელი უბედურება რომ თავიდან აეცილებინა, რესპუბლიკელთა გულის მოგებას და მათ თავის მხარეზე გადაყვანას სცდილობდა. მაგრამ დედოფალი—დედა და მეფის მახლობელნი კვლავ მკაცრ პოლიტიკას განაგრძნობდნენ და მანუელს ცოლი შერთვას ურჩევდნენ, მაგრამ მანუელი შესაფერ სარძლოს ვერა პოულობდა. ინგლისელმა პრინცესამ პატრიცია კონნაუტისამ, რომელსაც მანუელმა წინადადება მისცა, უარი სთქვა კათოლიკობის მიღებაზე; ავრეთვე იმპერატორის ვილჰელმის არც ერთი ქალი არ სთანხმდებოდა მანუელზე გათხოვებას. ამნაირად მეფემ ვერ შესძლო ძლიერ სახელმწიფოს დამოყვრება.

ამ დროს რესპუბლიკურ მისწრაფებათ კი მით უფრო დიდი წარმატება ეტყობოდათ, რაც უფრო პორტუგალელი რესპუბლიკელნი ესპანელებთან ერთად ქადაგებდნენ პორტუგალიისა და ესპანიის გაერთიანებას იბერიის რესპუბლიკის სახელით და ფართე მუნიციპალურ და პროვინციულ ავტონომიით. რესპუბლიკელნი უფრო შორსაც მიდიოდნენ და ქადაგებდნენ ლათინთა რესპუბლიკების კავშირის დაარსებას. ეს იდეები მცხოვრებთა შორის ფართედ ვრცელდება, ვინაიდგან არწმუნებდნენ რომ რესპუბლიკა ქვეყანას იხსნის სიღატაკისა და ინგლისის კლანჭებისაგან. რესპუბლიკურმა ქადაგებამ განსაკუთრებით გაიტაცა ჯარი, რომელიც მუდამ ესპანიისა და პორტუგალიის ძველ ბრწყინვალების და ძლევა-მოსილების აღდგენაზე ფიქრობდა

ვენიდან იუწყებიან, რომ პორტუგალიის ადგილობრივმა დესპანმა პრეზიდენტ ბრაგასაგან დეპეშა მიიღო, რითაც იგი ატყობინებს რესპუბლიკის გამოცხადებას. დესპანმა ეს ცნობა ავსტრიის მთავრობას განუცხადა. ავსტრიის მთავრობა ელის რომ პორტუგალიის პარლამენტმა ოფიციალურად გამოაცხადოს რესპუბლიკა.

ისპანიის რესპუბლიკანელ ესკვერდოს განუცხადებია, რომ პორტუგალიასა და ისპანიაში ერთ დროს, ხუთშაბათს, უნდა მომხდარიყო რევოლიუცია. ეს დღე განზრახ ავიჩიეთ, რადგან ფერერის დასჯის წლის თავი იყო. მაგრამ ექიმ ბომბარდის მოკვლამ ხელი შეუშალა საერთო გეგმას და პორტუგალიის რევოლიუცია დააჩქარაო.

ბერლინიდან იუწყებიან, რომ პორტუგალიიდან მოსულ უკანასკნელ ცნობებიდანა სჩანს, რომ პორტუგალიის მთავრობამ ბევრი სასულიერო პირი დააპატიმრა, რომელთაც რესპუბლიკის გამოცხადებას არ დაემორჩილნენ.

ინგლისის სამხედრო გემებმა ლისაბონში სალამი მისცეს რესპუბლიკის ბაირაღს. ხალხი აღტაცებით მიეგება ამ ამბავს.

დიდებულად დაასაფლავეს პროფესორი ბომბარდი და კონტრ-ადმირალი კანდიდს რეისი, რომელიც ხელმძღვანელობდა აჯანყებულ სამხედრო გემებს და თავი მოიკლა, რადგან რევოლიუციის გამარჯვება ერთ ხანს საეჭვოდ მიიჩნია.

სასულიერო წოდებას მთავრობა ურჩევს თავისის კუნკულა-ანაფორებით ნუ ივლიან ქუჩებში, რომ თავის წინააღმდეგ ხალხის გულისწყრომა არ გააღვივონ.

ვატიკანი აღშფოთებულია რესპუბლიკანურ მთავრობის საქციელით, რომელმაც გააუქმა ყველა კონგრეგაციები, ხოლო მათ წევრებს მოსთხოვა—პორტუგალია დასტოვეთ და მიბრძანდითო.

რომში მყოფი პორტუგალიის დესპანი აცხადებს, რომ თვითმპყრობას დამხობა სასულიერო წოდების „გონება-დაბნელების“ ბრალიაო.

ფრანგი და გერმანელი ჟურნალისტები, რომლებიც პორტუგალიაში მოვიდნენ, ირწმუნებიან, რომ ისპანიაში დიდი აღფრთოვანება გამოიწვია პორტუგალიის რესპუბლიკამ და იქაც დიდი მოძრაობა იწყებაო.

პორტუგალიის დროებითი მთავრობა ნახევარ წელიწადს განაგრძობს ქვეყნის, მართვას და ნიადაგს შეამზადებს რომ მოწვეულ იქმნეს დამფუძნებელი კრება, პროვინციალურ საარჩევნო წესით.

დეპეშები

ჟენევრ. დეპეშათა სააგენტოსაგან)

2 ოქტომბერი.

საზღვარ-გარედ

ვენა. უნგრელთა დელეგაციის კომისიაში ერენტალმა შემდეგი სთქვა ანექსიის შესახებ: ავსტრო-უნგრეთის მთავრობის შეხედულებით ანექსიის საკითხი უწინარეს ყოვლის უნდა მოწესრიგებულ იყო ჩვენსა და ოსმალეთს შორის. საკითხის მატერიალურ მხარის 1909 წ. 13 თებერვლის ოქმით მოწესრიგების შემდეგ იგი გამორკვეულია ფორმალურადაც. როცა ჩვენ ვითხოვეთ სახელმწიფოთა თანხმობა ბერლინის ტრაქტატის 35 მუხლის შეკვლის შესახებ, ჩვენ იგი მივიღეთ. ბოსნიის და ჰერცოგოვინის სახელმწიფო-უფლებრივ მდგომარეობის გამორკვევით ავსტრო-უნგრეთის განწყობილება მხოლოდ გაუმჯობესდებოდა, ვინაიდგან გაჩოურკვეველი მდგომარეობა ადვილად იწვევს საქმის გართულებას. მაგალითად გამოგვადგება 1866 წ. ომები და რუსეთ იაპონიის ომი, გამოწვეული გაჩოურკვეველის განწყობილებით, რაიცა მოხდა რუსეთის მიერ მანჯურიის დაჭერისა გამო. ავსტრო-უნგრეთს სურდა თავი დაეღწია სამხედრო საქმეთა გართულებისაგან, განსაკუთრებით ოსმალეთთან, რაიც სრულიად მიღწეულიქნა. ოსმალეთის შეთანხმების ყველა მიდინარე საკითხი მოწესრიგებულია, ან მომზადებული. ჩვენ შეგვიძლიან ოსმალეთის ახალ წესწყობილებას სრულის ობიექტივობით მეგობრული დახმარება აღმოვუჩინოთ. მინისტრმა კმაყოფილებით აღნიშნა ის ყურადღება, რომლითაც ამ განწყობილებას კონსტანტინეპოლში ეგებებიან: ჩვენ გულწრფელის კეთილ სურვილით ვუცქერთ ახალ რეჟიმის ტენდენციას ოსმალეთში და მოველით კარგს მართვა-გამგეობასა და გაძლიერებას იმპერიისას შიგნითა და გარედ. კრიტოსის საკითხის შესახებ ერენტალმა სთქვა: ჩვენ ყოველთვის მზად ვიქნებით მივიღოთ ყოველივე გადაწყვეტილება, რაიცა გამომდინარეობს ოსმალეთის უზენაეს უფლების პრინციპიდან და სცდილობს სახელმწიფოთა შეთანხმებას პორტასთან. შემდეგ ერენტალმა სიტყვა მოვენებით აუწყა, რომ ავსტრო-უნგრეთი განაგრძობს ყველა სახელმწიფოსთან კეთილს განწყობილებას; უკანასკნელმა ამებმა დამტკიცა რეალური ღირებულება სამთა კავშირისა; ბეტმანსა და სანჯულიანოსთან შეხვედრამ შეძლება მოგვცა მათთან გულითად აზრთა გაზიარებისა და დამტკიცა სრული თანხმობა შეხედულებათა... ავსტრო-უნგრეთი შავის მთის (ჩერნოგორის) სამეფოდ გამოცხადების იმავე თანაგრძნობით ეგებება, როგორითაც წინად ბოლგარიას შეეგება.

პეკინი. საკონსტიტუციო პალატაში 262 დეპუტია, ამათში კოროინასაგან დანიშნული 98, მონღოლთა რიცხვის მიხედვით არჩეული 66, პროვინციალურ სათათბირო კომიტეტებისაგან არჩეული 98, მთავრობას უმრავლესობა უზრუნველყოფილი ჰყავს. პალატა სათათბირო დაწესებულებაა. იმისი დადგენილება სავალდებულო არ არის, პალატას აღმზრდელობითი მნიშვნელობა ექნება და მიიჩვევს ხალხს საპარლამენტო წყობილებას.

მოვიდნენ გერმანიის ახალშენთა მინისტრი დერნბურგი და ამერიკელ სავაჭრო პალატების წარმომადგენლები ამერიკელებს ყოველგვარ მხარულად ჰხვდებიან. განზრახულია აუდიენცია რეგენტთან.

ავსტრო-უნგრეთი. ხოლერის გამო მთავრობამ აკრძალა ებრაელთა მოგზაურობა რუსეთიდან სადღესასწაულოდ გალიციაში რაბინებთან.

პარიზი ბრინმა სამუნიციპალო საბჭოს აუწყა, სურსათის მხრივ ბარონი უზრუნველყოფილიაო. სოციალისტი დეპუტატები მთავრობის ქცევაყოფილნი არიან და დაუყოვნებლივ პარლამენტის მოწვევას მოითხოვენ. გაფიცვის მეექვსე ბელადი დაატუსაღეს. ელიან კიდევ სხვათა დატუსაღებას. პარიზ-ლიონ-ხმელთა შუა ზღვის ხაზზე გაფიცვა ვერ განხორციელდა. დასავლეთის გზაზე მოძრაობა ძხოლოდ ნაწილზეა შეჩერებული. საერთო შთაბეჭდილებით საყოველთაო გაფიცვა ჩაშლილად უნდა ჩაითვალოს. დაიწყო საელექტრონო სადგურების მოხელეთა გაფიცვა. დიდ ბულვარების ნაწილი სიბნელით არის მოცული. რკინის გზის მოსამსახურეთა ნაციონარულ სინდიკატის გენერალური მდივანი და კიდევ ერთი წინამძღვარი გაფიცულებისა დაატუსაღეს. რუანში რკინის გზის მუშას გაფიცვის ხელმძღვანელობისთვის მიუსაჯეს სამი თვით ციხე.

ტულონი. რუსეთის ესკადრა ესპანიაში წავიდა, რამდენსამე დღეს ვიგოში დაჰყოფს.

პარიზი. ბრიანმა ითათბირა იუსტიციის მინისტრსა და პროკურორთან გაფიცვის დამნაშავეთა დასასჯელად დაუყოვნებლივ ზომების მიღების შესახებ. შემდეგ მოელაპარაკა რკინის გზების გამგეთ, რომელთაც განაცხადეს, რომ ამოსავლეთისა, ორლეანისა, პარიზ-ლიონ-ხმელთა შუა ზღვის გზებზე მოძრაობა წესიერად სწარმოებს, ჩრდილოეთის გზაზე წესიერ მოძრაობის დარღვევის შემთხვევები მცირდება, შემოღებულია ახალი მატარებელნი, გამგეთ თანხმობა გაუცხადეს, რომ ბრიანის შუამდგომლობით მოსამსახურეებთან მოლაპარაკება გამართონ. გამოიცა ბრძანება პატოს დაპატიმრების შესახებ. შუადღის შემდეგ გასწყვიტეს დეპეშათა მავთულები, რაიცა შინაგან საქმეთა სამინისტროს პოლიციასთან აერთებდა. პარიზის შეციხოვნე ჯარი გაძლიერებულია ცხენოსანთა და ქვეითა ჯარით. რკინის გზა პარიზიდან ბრიუსელამდის აღდგენილია. მდგომარეობა თითქოს უმჯობესდება.

ბერლინი. გაზეთები ერენტალის მოიხსენებს თანაგრძნობით, მაგრამ თავ-შეკავებულად ეპყრობიან. „პოსტი“ გაკვირვებულია, რატომ გერმანია ცალკე არ მოიხსენიაო. სხვა გაზეთები უადგილოდ სცნობენ 1866 წლის იმის მოგონებას.

სტამბოლი. საფრანგეთის ჯგუფის მიერ დადებულ სესხის ხელ-შეკრულობის ვადა განაგრძეს 7 ოქტომბრამდის. ოსმალეთი იღებს საფრანგეთის მთავრობის პირობით. საფრანგეთის ფინანსისტი უხელმძღვანელებს ოსმალეთის საკონტროლო პალატას.

ჰამბურგი. მუშებსა და სამუშაოს მიმცემთა შორის მოლაპარაკება უმთავრეს მუხლებში თანხმობით გათავდა

სტამბოლი. სალონიკის გზაზე თუმანოვის მახლობლად ყუმბარამ იფეთქა. დაიმსხვრა 4 ვაჯონი გამვლელის საქონლის მატარებლისა, დაიჭრა მექვაბე, ეს ყუმბარა მიმართული იყო ალბაანის ჯარის წინამძღოლის თურგუთ-ფაშის წინააღმდეგ, რომელიც გადარჩა.

ჰავანნა. ქარიშხალმა დაანგრია ქალაქები ვოზილდა და სანტა-კლარია. ბევრი კაცი დაიღუპა.

სენ-ნაზერი. ნუარ მონტიეს კუნძულთან ჩაიძირა გემი „ვატტშეფორი“. დაიღუპა 23 კაცი.

პარიზი. მინისტრთა საბჭოში მილერანმა განაცხადა, რომ სამხედრო სამსახურში გაწვეული რკინის გზის მოსამსახურენი უნდა დაუყოვნებლივ გამოცხადნენ, თორემ დაპატიმრებულ იქმნებიანო.

ვენა. იმპერატორმა ფრანც-იოსებმა უპასუხა ორივე დელეგაციის თავმჯდომარეთა მისალოც სიტყვებზედ და მადლობა გადაუხადა. განსაკუთრებული კმაყოფილება გამოსთქვა იმის გამო, რომ ბოსნიასა და ჰერცოგოვინაზე უზენაეს უფლებათა გასავრცელებლად დაწყებულმა მოქმედებამ სრულის წარმატებით ჩაიარა.

ათინა. მინისტრ-პრეზიდენტთან მოლაპარაკების შემდეგ მეფემ გადასწყვიტა გაიცნოს პარტიათა ბელადების აზრი კაბინეტის გადადგომის შესახებ.

ბერლინი. „ფოსიშე ცაიტუნგის“ ცნობით საეჭვოა, რომ ვენიზელოსმა იკისროს კაბინეტის შედგენა.

პარიზი. კალატოზებმა და მიწის ქვაღა გზის მუშათა სინდიკატმა დაადგინა გაფიცულებს შეეურთდნენ.

ლონდონი. პარიზ—ლიონი—ხმელთაშუა ზღვის რკინის გზის სინდიკატის აღმასრულებელმა კომიტეტმა დაადგინა გაფიცვას მეუერთდეს.

თეირანი. კასპიის ზღვაზე კარანტინები მოსპეს, დაწესებულია მხოლოდ მეთვალყურეობა კავკასიისა იმიერ კასპის საზღვრებზე.

რუსეთი

მიშკინი. საერობო კრებამ კლეხთა განთავისუფლების 50 წლის ადსანიშნავად დაადგინა მირვეულ სარისხის სასოფლო-სამეურნეო სასწავლებელი დარსოს.

პეტერბურგი. სათათბიროში შეტანილი სარჯთ-აღრიცხვა გვარუდობს წვეულებრივს შემოსავალს 2.669 მილიონს, სარჯს—2,545, საგანგებო შემოსავალს 12 მილიონს, საგანგებო სარჯს: ომის სალიკვიდაციოდ—2 მილიონს, სამხედრო უწუების სამეურნეო ოპერაციებისათვის—48 მილიონს, რკინის გზათა განსაკუთრებულ მასალებისათვის—1 მილიონს, ერთად 147 მილიონს, რაიც დაიფარება წვეულებრივ შემოსავალთა ზედმეტით 123 მილ., საგანგებო შემოსავლით—12 მილ. და ხაზინის თავისუფალ თანხით—11 მილ.

ოდესა. გერმანელთა ახალშენებმა კადიხადეს რუსეთის სამხრეთად მათის დაბინავების ასის წლის დღესასწაული.

პეტერბურგი. ბალტიის ზღვაზე დამით საშინელი ქარიშხალი ამოვარდა. ბევრი უბედურება დატრიალდა, მრავალი ნავი და ხალხი უნდა იყოს დაღუპული.

ვინდავა. ქარიშხალმა ტყეში ბევრი ხეები დაღეწა. ზღვაში კასუდი ხეტუით დატვირთული ინგლისის გემი „დირშარკი“ უკან დაბრუნდა.

ახალი ამბები

ტფილისი

ოთხის კაცის ჩამოხრჩობა. გუშინ, 2 ოქტომბერს, გათენებისას ტფილისში ჩამოახრჩვეს ოთხი კაცი: 1) ხორენ აკულოვი, 2) არუთინ მხოიანცი, 3) გიორგი ბასილაშვილი და 4) სანდრო არაბული, რომელთაც სიკვდილით დასჯა ჰქონდათ გადაწყვეტილი კავკასიის სამხედრო საოლქო სასამართლოსგან. აკუსო-ვსა და მხოიანცს ბრალდებოდათ ინჟენერ კორშენრის მოკვლა, ბასილაშვილს ბრალდებოდა კონსტანტინე ცაიშიძის მოკვლა, ბესარიონ აბაშიძის მოკვლის განზრახვა და ვაჭრის ქამრენის გაძარცვა. არაბულის ბრალდებოდა მე-3 კავკასიის მსროლელთა ბატალიონს ჯარის კაცის გრიგოლ მაცეროგოს მოკვლა.

წ.-კითხვის საზოგადოებაში. 30 სექტემბერს ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების მთავარ გამგეობის წევრთა მორიგი კრება მოჰხდა. გამგეობამ დაადგინა კვლავ გაანაგრძოს თვიურ ჟურნალის „წერა-კითხვის საზოგადოების მოამბის“ გამოცემა და რედაქტორად დასამტკიცებლად მთავრობას წარუდგინოს გამგეობის ახლანდელი მდივანი ს. კაკაბაძე. ამის შემდეგ გამგეობამ რამდენიმე წვრილმანი საქმეები გაარჩია.

საფინანსო კოსისიაში. ტფ. ქალაქის გამგეობამ, როგორც ვწერდით, უკვე დაასრულა ქალაქის მომავალ წლის ხარჯთ-აღრიცხვის პროექტის შედგენა. დღეს ქალაქის გამგეობის სადგომში კრება ექნება ქალაქის საბჭოს საფინანსო კომისიას. კომისია საბოლოოდ განიხილავს ხარჯთ-აღრიცხვის პროექტს და შემოსავალს ხარჯთან შეაფარდებს.

ქართული კლუბი. დღეს, დილის 11 საათზე, სამეურნეო ბანკის სადგომში ქართულ კლუბის წევრთა კრება მოჰხდება. კრებაზე მიიღებენ კლუბის ახალ წევრებს და კლუბის მამასახლისებს აირჩევენ.

ხოლერიანთა რიცხვი ტფილისში. ქალაქის სასანიტარო სამკურნალო ინსპექტორის ცნობით, 30 სექტემბრის დილის 9 საათიდან 1 ოქტომბრის დილის 9 საათამდე ტფილისში ხოლერით ავად არავინ გამხდარა. ხოლერიანთა სამკურნალოში იყო 7 ავადმყოფი, მორჩა—1, გარდაიცვალა—2, დარჩა—4.

1 ოქტომბრის დილის 9 საათიდან 2 ოქტომბრის დილის 9 საათამდე ტფილისში ხოლერით ავად არავინ გამხდარა. ხოლერიანთა სამკურნალოში იყო—4 ავადმყოფი, არის ოთხი.

ცეცხლის მსხვერპლი. 1 ოქტომბერს ღამით თეოდოსიევის ქუჩაზე გამოურკვეველ მიზეზთა გამო ცეცხლი გაუჩნდა პრასკოვია ვასილიევის სახლის სახურავს, საიდანაც ცეცხლი გადავიდა შეზობელ ნიკოლოზ დიმიტრის ძის გვარამაძის სახლის სახურავზე. ცეცხლი ჩქარა ერთს ოთახსაც გაუჩნდა, სადაც იდგა ელენე თევდორეს ასული მუკოვიჩისა. ცეცხლი იმდენად ძლიერი იყო, რომ ცეცხლი მკრთალმა რაზმმა დიდის გაჭირვებით ძლივს გამოიყვანა ოთახიდან იქ მძინარე ორი ბავშვი. მესამე ბავშვი (6 წლისა) ოთახში დარჩა და სიცხისა და ბოლისაგან გარდაიცვალა.

ტფ. ქალაქის საბჭო. ხვალ, 4 ოქტომბერს ქალაქის საბჭოს ხმოსანთა კრება მოჰხდება. საბჭოს დარჩენილ საკითხების გარდა რამდენიმე ახალიც აქვს განსახილველი.

ხოლერა ტფილისში. პოლიციის ცნობით, 30 სექტემბერს ხოლერით ავად არავინ გამხდარა. 1 ოქტომბერს ხოლერის ნიშნებით ავად გახდა და ხოლერიანთა სამკურნალოში გაგზავნეს ფერშალი ვასილ თევდორეს ძე ლისკინი.

ლექცია. დღეს სახალხო სახლში ა. მ. როზოვი წაიკითხავს რუსულად ლექციას ამ თემაზე. „ლევ ტოლსტოი კავკასიაში“. ლექციის შემდეგ გაიმართება უფასო კონცერტი.

თუთუნის მოწევისათვის. ტფილისის გუბერნატორმა 25 მანეთით დააჯარიმა ივანე ტოხატელოვი ტრამვაის ვაგონში თუთუნის მოწევისათვის. თუ ჯარიმას არ გადაიხდის ორის კვირით დააპატიმრებენ.

გადასახლებულნი. 30 სექტემბერს ტფილისში პოლიციამ შეიპყრო ალექსანდრე იაგორას ძე კიკაშვილი და კონსტანტინე ივანეს ძე ეფრემოვი, რომელნიც ადმინისტრაციულის წესით გადასახლებულნი იყვნენ და თავის ნებით დაბრუნდნენ.

ნამესტნიკის სამოსვლა. კავკასიის ნამესტნიკი ტფილისში ჩამოვა ხვალ, 4 ოქტომბერს, სადამოს 11 საათსა და 58 წ.

ტფ. ქალაქის გამგეობის წევრის არჩევანი. მოკლე ხანში მოჰხდება ქალაქის გამგეობის წევრის არჩევანი, რომლის სამზადისს ხმოსნები უკვე შეუდგნენ. კანდიდატებად ამ თანამდებობაზე შიგა და შიგ ასახელებენ: ნაფიც ვექილს ი. ს. ჯაბადარს, ბ-ნს ჩაჩიბაიას, გ. დიასამიძეს, ა. ი. სარაჯიშვილს და მ. ა. ჯაბარს.

ფრენა. ტფილისში ჩამოსვლა ასაფრენად, სხვათა შორის, განუზრახავს რუსის ცნობილ ფალავანს ზაიკინს, რომელმაც პიდაობას თაყი გაანება და ავიაცია შეისწავლა. ზაიკინი ტფილისში ამ დღეებში ჩამოვა.

◆ **საკრედიტო ამხანაგობანი.** მთავრობამ ნება დართო საკრედიტო ამხანაგობათა გახსნისა სოფელს ხაშმსა, პატარძეულსა, მარტყოფსა, ბაკურიანსა, ყვირისა და ქალაქ გორში.

◆ **უპასპორტონი.** შეზღუდვა ტფილისში შეიზღუდა: 30 სექტემბერს 94 უპასპორტო, ხოლო 1 ოქტომბერს—24.

ᲐᲓᲒᲘᲚᲝᲒᲠᲘᲕᲘ ᲡᲐᲛᲮᲣᲠᲘ ᲞᲠᲔᲡᲐ

ქართველ მკითხველისათვის უსათუოდ საყურადღებო უნდა იყოს, ის საკითხი, თუ რას წარმოადგენს დღეს ადგილობრივი სომხური პრესა, რა არის მისი არსების მიზანი, მისი **raison d'etre**-ი, და ამისი მიხედვით წარფეფები.

ტფილისში გამოდის რამდენიმე ყურნალ-გაზეთი, ჩამოვთვალოთ ესინი და შეძლებისა დაგვარად დავახასიათოთ კიდეც.

უძველესი სომხური გაზეთია „მშაკი“ (მუშა), რომელიც უკვე 38 წელიწადია, რაც გამოდის.

მისი მიმართულება ლიბერალურ-დემოკრატიულია და უახლოვდება რუსეთის კადეტების პროგრამას, თუმცა ამ გაზეთში თანამშრომლობენ უფრო მემარცხენე აზროვნების მწერლებიც. ეს გარემოება იმითი აიხსნება, რომ „მშაკი“ ფრიად გავრცელებული და საინტერესო გაზეთია. გარდა ამისა, ტფილისში ჯერჯერობით არ არსებობს „მშაკ“-ზე უფრო მემარცხენე სომხური ორგანო. „მშაკის“ რედაქცია მეტის-მეტად თავაზიანია და დიდის სიამოვნებით უთმობს თავის ფურცლებს სომხის უკიდურესს მემარცხენეთა მწერლებს, თუმცა შეიძლება მათ მიმართულებას არ ეთანხმებოდეს. ამ მხრივ „მშაკი“ სომხურ ლიტერატურაში საგულისხმოა.

„მშაკის“ დამაარსებელია განსვენებული ნიჭიერი პუბლიცისტი გრიგორ არწრუნი, რომლის მოძღვრების სკოლიდან დაიბადა სომხის ინტელიგენციის უდიდესი ნაწილი და რომელსაც წარსულსა თუ აწმყოში დიდი გავლენა ჰქონია და აქვს სომხის საზოგადოებრივ აზრზე. იყო დრო, როდესაც „მშაკ“-ში თანამშრომლობდნენ არა მარტო ეგრედ წოდებული „მშაკისტები“, არამედ სხვადა სხვა მიმართულებისა და აზრთანების პირებიც, და ეს ხანა, რა თქმა უნდა, მის ოქროს ხანად ჩაითვლება.

17 ოქტომბრის მანიფესტის შემდეგ, როდესაც მოხდა საზოგადოებრივი და კლასიური დიფერენციაცია (დანაწილება) „მშაკის“ რედაქციასაც ბევრი ჩამოშორდა. ამ გაზეთის თანამშრომელთა ერთმა ნაწილმა უფრო მარჯვნივ გაიწია. მეორემ კი მარცხნივ და ამ გვარად შექმნა სხვა და სხვა აზრისა და კლასიურ ინტერესების გამომხატველი დამცველი სომხური ორგანოებიც.

მაგრამ დღეს მოკლე გამოდგა პრესის თავისუფლება და ახლა, როდესაც პრესის მდგომარეობა სრულიად გაცუდდა, ბევრი ყურნალ გაზეთობაც დაიხურა, თავისუფალი მოაზრე სომხის მწერლებმა ისევ „მშაკის“ რედაქციაში იპოვნეს თავშესაფარი. და გულუხვი რედაქციაც ძველებურის თავაზიანობით ეპყრობოდა მწერლებს.

ამ უკანასკნელ 16 წლის განმავლობაში „მშაკის“ რედაქტორ-ხელმძღვანელი არის ცნობილი აგრონომი პუბლიცისტი სოზოგადო მოღვაწე ალ. ქალანთარი, რომელსაც თანამშრომელთა მრავალი რიცხვი, მაგრამ ჩვენ დავასახელებთ მხოლოდ რამდენიმეს.

„მშაკის“ ერთი გამომცემელთაგანი არის ნიჭიერი და დამსახურებული თანამშრომელი ცნობილი მოღვაწე (სომხ. ფურ. „ბაროროს“ რედაქტორი და პუბლიცისტი ჰამ. არაქელიანი, რომელსაც კარგად იცნობენ არა თუ ჩვენში, არამედ რუსეთსა და საზღვარ-გარედაც. სხვათა შორის ბ. არაქელიანი იყო ერთად ერთი სომეხი მონაწილე სომეხ ხალხს კრებენჰაგენში მოწვეულ მსოფლიო მშვიდობიანობის კონგრესისა. ჰ. არაქელიანი ცნობილია აგრედვე თავისი ლიტერატურულ-ბელეტრისტულ ნაწარმოებითაც. რამდენიმე მისი ნაწარმოები თარგმნილია რუსულ ენაზედ.

შემდეგ უძველესი თანამშრომელია ივ. ტერ-მარკოსიანი, სომეხი ცნობილი გაზეთის ერთი გამომცემელთაგანი და რომელიც დაუღალავად მუშაობს თითქმის „მშაკის“ დაარსების დღიდან. ბ-ნი ტერ-მარკოსიანი გრ. არწრუნის ახლო მეგობარი მუშაკთაგანია და მან სიცოცხლის დროს ეს იყო მისი მარჯვენა ხელი.

გარდა ამათი „მშაკს“ თანამშრომლობენ შემდეგნი: ინგლისელი მეცნიერი ჯეს გრონფილდი, რომელიც სომხურად სწერს ბერლინიდან; ცნობილი სომეხი მგოსანი ალ. წიტურიანი, დონის ნახიჩევნელი ცნობილი მოღვაწე ნაფიცი ვექილი გრიგ. ჩალხუშიანი, მასწავლებელი-კრიტიკოსი ა. ნაზარეთიანი, მასწავლებელი ჰავ. გენჯიანი, ახალგაზდა პუბლიცისტი ჰარ. გასპარიანი, მრავალი პროვინციალური კორესპონდენტები და სხვა..

ეს გაზეთი გადის 3500—4000 ცალი და უმეტესად პროვინციაში ვრცელდება. 1912 წლას იანვარში შესრულდება მის არსებობის 40 წელიწადი, ამ წელს აზრადა აქვთ გადაიხადონ დიდებული იუბილე.

***

„მშაკის“ გარდა, ტფილისში გამოდის აგრედვე ყოველ დღიური მეორე გაზეთი „ჰორიზონი“ (გარიზონტი), რომელიც ვითომ და ცდილობს ლიბერალობა გამოიჩინოს და უფრო მემარცხენე მიმართულებას ემსახუროს, მაგრამ კუდი გარედ რჩება. მასში მონაწილეობას ღებულობენ უმთავრესად ის პირები, რომელნიც ასე თუ ისე, განდევნილი არიან „მშაკდან“, რად განაც იგინი ერთ დროს ემხრობოდნენ იმ ორგანიზაციას, რომლის დემოგოგიურ და არა რევოლიუციონურ მოქმედებათა წინააღმდეგ გამოილაშქრა „მშაკმა“. მუდმივი თანამშრომელთა შორის ცნობილია სომხის მგოსანი ოვ. თუმანიანი. დანარჩენები ჩვეულებრივი უნიპო ჟურნალისტები არიან. საერთოდ ეს გაზეთი მკითხველზე საბრალო შთაბეჭდილებას ახდენს. მის მატერიალურ მდგომარეობის და მკითხველთა რიცხვის დასახასიათებლად საკმაოა ვთქვათ, რომ „ჰორიზონს“ დებეშებიც კი არა აქვს, ესე იგი უფულობის გამო ვერ ყიდულობს, ასე, როგ იგი დებეშებს ორის დღის შემდეგ ჰბეჭდავს გაზეთში. ეს გაზეთი დიდი ხანი არ არის, რაც არსებობს.

მისი რედაქცია სცდილობს თავისი თავი მემარცხენედ აჩვენოს მკითხველებს, მაგრამ არა თუ „მშაკზე“ ლიბერალურ აზრებს ვერ ქადაგობს, არამედ მრავალ კითხვებში ზემოხსენებულ გაზეთზე კონსერვატიულ აზრებს აცხადებს ხოლმე. და ეს ასეც უნდა იყოს, რადგანაც ყველა ესენი „მშაკს“ ჩამოშორდნენ, მხოლოდ და მხოლოდ კერძო ნიადაგზე, შენ-ჩემობის კითხვების გამო და ბევრი მათგანიც გაძევებულ იქმნენ იმისათვის, რომ თავიანთ კონსერვატორულ აზროვნობის გამოისობით ალაგი არ უნდა ჰქონოდათ გაზეთ „მშაკში“.

იყო დრო, როდესაც მის წინად არსებული გაზეთები ბლომად იყიდებოდა, მაგრამ ახლა კი ამ გაზეთის მკითხველთა რიცხვი 1000—1500 არ აღემატება.

სომეხთა უმრავლესობისათვის გაუგებარია ამ გვარ მდგომარეობაში, რა არის მის არსებობის მიზანი, ან თუ რას ფიქრობენ მისი მმართველები.

Artemius.

ᲤᲔᲗᲘᲚᲘ ᲤᲝᲗᲘᲓᲐᲜ

როგორც გაზეთებშიაც იყო მოხსენებული, გუბერნატორმა უკვე დაამტკიცა ფოთის არჩევნები და 28 სექტემბერს კიდეც მოხდა განახლებული საბჭოს საგანგებო სხდომა, ექვსი საათიდან იწყეს ხმოსნებმა თავის მოყრა. გამოცხადდა 25—30 ხმოსანი. თავდაჯდომეობდა ჩვენს ქალაქის ყველაზე ხანში შესული, ჩვეულებრივი ელფერი და მასთან დიდიურ წესრიგიც სუფევდა. ეტყობოდა ჩვენს ქალაქის მოურავსაც, რომ სხდომა ჩვენებრივად უნდა გამართულიყო.

შვიდ საათზე ბ. ნიკოლაძემ გახსნა სხდომა. განსახილველ საგნების პირველ რიგში იყო ფიცის მიღება ხმოსნების მიერ, რომლის სასრულეში მოყვანის შემდეგ, ქალაქის მოურავმა მოიხსენია შინაგან საქმეთა მინისტრისაგან ფოთის ნავთ-სადგურიდან გატანილ საქონელზე დამტკიცებულ ბაჟის შესახებ. ბ. ნიკოლაძემ მიმართა ხმოსნებს: მე დიდ ბედნიერად ვთვლი ჩემ თავს, რომ მომეცა საშუალება ვაუწყო ახალ საბჭოს ჩვენთვის ეს ფრიად სასიხარულო ამბავი. გველირსა ის, რასაც აგერ ოთხი წელია ველოდებოდით. ამის შემდეგ ქალაქის მოურავისავე წინადადებით ერთხმად დადგენილ იქმნა უღრმესი მადლობა გამოეცხადოს კავკასიის ნამესტნიკს, მის თანაშემწეს და აგრეთვე ქუთაისის გუბერნატორს ამ საქმეში დიდი დახმარების გაწევისათვის.

ამის შემდეგ ქალაქის დებულების 120 მუხლში ჩამოთვლილ შემთხვევებისთვის, ქალაქის საბჭოს თავჯდომარედ არჩეულ იქმნა ბ. ჯოჯუა.

შემდეგი რიგი იყო არჩევა ქალაქის მოურავის და გამგეობის წევრისა, ნაცვლად ვადა შესრულებულ ბ. ბ. ნიკოლაძისა და ყრუაშვილისა. ბ. ნიკოლაძემ მიმართა საბჭოს დაესახელებინათ თავიანთი კანდიდატები. ამ საგანზე ხომ ორი აზრი შეუძლებელი იყო. ხმოსნები ერთიმეორეს ასწრებდნენ კანდიდატების დასახელებას, რათა დაემსახურებინათ პატივისცემა... რის შემდეგაც ის იყო, რომ ერთხმად არჩეულ იქმნენ ისევ ბ. ნიკოლაძე და ბ. ყრუაშვილი.

შემდეგ ასარჩევი იყო საბჭოს კომისიები, ეს არჩევნები გადაიდო მორიგ სხდომისათვის.

ქუთაისის გუბერნატორის წინადადების გამო, რომელიც შეეხებოდა ხაზინის „ნედოიმკებს“ ერთ ხმად დაადგინეს:—გასწორდეს ეს ნედოიმკები ფოთიდან გატანილ საქონელზე დადებულ ბაჟის შემოსავლიდან.

გამგეობის მოხსენება შავიზღვის საამშენებლო საზოგადოების ვალის გადახდაზე ტაძრის აშენებისათვის, რომელიც უდრის 80,805 მ. და 41 კაპ., ბ, ნიკოლაძის წინად დებისამებრს ასე გადაწყდა: ერთ ხმად დადგენილ იქმნა, რომ აღიძრას საკითხი სადაც ჯერ არს და უმაღლესად დამტკიცებული ნებართვით კვლავ გამართულ იქმნეს ხელის მოწერა რუსეთში. შემოწირული ფულით გადახდილ იქმნეს ვალი კანონიერი ექვსი პროცენტით და მასთან დასრულდეს ტაძრის შენობა რომელიც შიგნითა მოწყობილობით უნდა წარმოადგენდეს „საქართველოს ეკლესიათა მუზეუმს.

შემდეგი განხილულ იქმნა მოხსენება გამგეობისა სახელმწიფო სათავად-აზნაურო ბანკიდან მდინარე სუფსას და მალთაყვას შუა (დეს. 70—80 მ.) მიწების შეძენაზედ სასაბჭომ დაამტკიცა ეს საკითხიც და ის კი არ იკითხა, თუ რა სარგებლობას მოუტანს ამით ქალაქს; ვისაც უნახავს ის ადგილი, დარწმუნდება, რომ ამით ბ. ნიკოლაძე ბანკს მეტს სამსახურს უწევს, ვიდრე ქალაქს. უკანასკნელად კი ერთხმად დადგენილ იქმნა გამგეობის მოხსენებისამებრ გამოცდა რუსეთის გემებზე შავი ქვის (მარგანეცის) მტვირთველევატორისა, რის შემდეგაც სხდომა დაიხურა.

ᲗᲔᲐᲢᲠᲘ ᲓᲐ ᲛᲣᲡᲘᲙᲐ

დღევანდელი წარმოდგენა. დღეს ქართულ თეატრში წარმოდგენილი იქნება ცნობილი პიესა გერმანელ დრამატურგის ჰაუპტმანისა—„მზის ამოსვლამდის“, თარგმანი დ. ნახუცრიშვილისა. პიესას რეჟისორობს ვ შალიკაშვილი, უმთავრესს როლებს კი ასრულებენ ქ-ნი დავითაშვილი და ბ.ბ. გუნია, ზარდალიშვილი, მდივანი, არადელი და მგალობლიშვილი.

მომავალი კვირის რეპერტუარი. მომავალ კვირეში წარმოსადგენად განზრახულია პირველად ორი ახალი პიესა: ერთი ორგინალური ნ. შიუკაშვილისა—„გამხმარი ფოთოლი“ (წარმოდგენილი იქნება ხუთშაბათს) მეორეც ნათარგმნი ი. გორდინის დრამა „სატანა“ (წარმოდგენილი იქნება კვირას 10 ოქტომბერს). ორივე პიესას რეჟისორობს და ორივეში მონაწილეობას იღებს ვლ. ალექსი-მესხიშვილი.

პირველ ოქტომბერს წარმოდგენილ იქმნა ახალი პიესა ნ. შიუკაშვილისა: „სიმახინჯე“. ამისთანა მწყობრი წარმოდგენა ქართულ სცენას იშვიათად უნახავს. მონაწილეობას იღებდნენ ახალგაზდა მსახიობნი და ერთი-ერთმანეთზე უკეთესები იყვნენ. ბ. ზარდალიშვილისა, ბ-დუ მდივნისა, გვარაძისა და სხვათა, ხოლო ქ-ნ ლოლუასი, შოთა ძის. ვიქტორელისა და სხვათა მწყობრმა დაკვირვებულმა და გულიანმა თამაშმა ყველანი აღტაცებაში მოიყვანა. რეჟისორის შრომა და გარჯა დიდად პატივსადები იყო. დაწვრილებით რეცენზიას პიესისა და მოთამაშეთა შესახებ მერე დავბეჭდავთ.

—

30 ოქტომბერს სახალხო სახლში წარმოადგენენ ლეონიდე პიესა „ლალატი“. ფეატრი ხალხით იყო სავსე, ყველას აინტერესებდა ქ ჩირგაძის სცენაზე გამოსვლა. წარმოდგენაც რიგიანად ჩაიარა, ქ. ჩარგაძისა სწორედ პირნათ ქართულის სცენის თვის

უადგილობის გამო, სამწუხაროდ ვერცერ რეცენზიას ვერ ვათავსებთ. შეიძლება შემდეგში დავუბრუნდეთ ამ წარმოდგენის დაწვრილებით დათვასებას.

წერაქეი რედ. მიძართ

ბატონო რედაქტორო! ნება მიბოძეთ თქვენის პატივცემულ გაზეთის საშუალებით მადლობა გადავუხადო ჩვენ სახელოვანსა და დაუღალავ პედაგოგს იაკობ ვიმონის ძე გოგებაშვილს, რომელმაც კეთილ ინება და შემოსწირა ჩემდამი რწმუნებულ ქვემო-ხვითის სამრევლო სასწავლებელს სახელმძღვანელო წიგნები: 45 ცალი პირველი და მეორე ნაწილი „დედა-ენისა“, 15 ცალი „Русское слово“.

დიდ მადლობას ვუძღვნი კნეინა ანნა დიას-მიძისას, რომელმაც ბატონ იაკობისგან მიიღო ზემოხსენებული წიგნები და მოგვაწოდა სოფელში.

ავგრეთვე დიდ მადლობას შევწირავ კნეინა თინათინ დიასამიძისას, რომელიც შემწეობას აძლევს ჩემდამი რწმუნებულ სკოლას სხვა და სხვა სასწავლო ნივთებით და სახვაშო საკითხავი წიგნებით.

მადლობას ვწირავ აგრეთვე გორის იმ საზოგადოებასაც, რომელმაც ჩემდამი რწმუნებულ სკოლას, მარიამ დემურიას სახსოვრად წრეულს გამოუწერა „ნაკადული“ რომლის წაკითხვამაც ჩემს მოწაფეებს ბევრჯელ აგრძნობინა სიამოვნება და აღუძრა სურვილი წიგნისადმი.

მასწავლებელი ნატალია

უნაფქოვახა.

ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲜᲘ

ექიმი ე. ბ. ბუნდაძე დაბრუნდა ქუთაისში

იღებს შინაგ., ქალ., ბებ. და ხიფილ. ავადმყოფებს. დილით 9—11 ს., საღამოთი 6—7½ საათ. ოთხშაბათობით ღარიბებს უფასოდ იღებს. (6.—193

ახალი საქანელი მოვიდა ივლისში ● ა. კ. გუკასოვის ● მაღაზიიდან ● ტფილისი, ზემო სადგურის ქუჩა, სახლი ნ. ბაბაიანცისა. ● ფასები ზომიერი ● (10—103—2)

ᲐᲒᲔᲜᲢᲘ
ი. გ. ᲮᲐᲚᲐᲗᲘᲐᲜᲘ

რეკლამებს, პუბლიკაციასა და განცხადებას

გვისრულებს აგრეთვე ყველა რუსეთის ხსვა ქალაქების გაზეთებსა და ყურნალებში, ძალიერ შეღავათიანის პირობებით, ფასის ნაწილ-ნაწილად გადახდით. გვისრულებს აგრეთვე ყოველგვარ სტამბის საქმეს. დიდი ხნის გამოცდილება მაქვს. გთხოვთ სხვა აგენტებს არ დამადარღოთ.

დროებითი ადრესი: გაზ. „Нов. рѣчь“-ის კანტორა, ტელეფ. № 20.

ყოველ დავალებას პირნათლად ვასრულებ. ყველა რეკლამებს თვითონვე ვადგენ.

ᲗᲔᲕᲖᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲖᲘᲐ
ს. ა. ᲒᲣᲙᲐᲡᲝᲕᲘᲡᲐ

პუშკინის ქუჩა, სახლი სუხდუკიანცისა, მართლმადიდებელთა ძველის სემინარიის პირდაპირ

ტელეფონი № 395 — ტელეფონი № 395

განუწყვეტლივ, ყოველ დღე მოგვდის ახალ-ახალი ზუთხი და თართი, ხიზილალა პარკისა, ქვირითისა და კოლოფებით. საუკეთესო დოში და ბურგუნელი და აგრეთვე ყოველგვარი თევზეული.

ფასები სინდისიერია. პატივისცემით ს. ა. გუკასოვი. (40—33—11)

TRADE MARK. TRADE MARK.

ᲣᲔᲚᲐ ᲩᲕᲔᲜ ᲐᲒᲔᲜᲢᲡ ᲐᲮᲚᲘᲡ ᲤᲐᲑᲠᲙᲡ
ᲡᲐᲙᲣᲗᲐᲠᲘ ᲜᲘᲨᲜᲔᲑᲘ
„ᲛᲤᲔᲠᲐᲕᲘᲐᲜᲒᲔᲚᲝᲖᲘ“
ᲐᲥᲪ. ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲐ
ᲒᲠᲐᲛᲤᲝᲜᲘ

ტფილისი, გოლოვინის პროსპ. 9, ტელეფ. № 69.

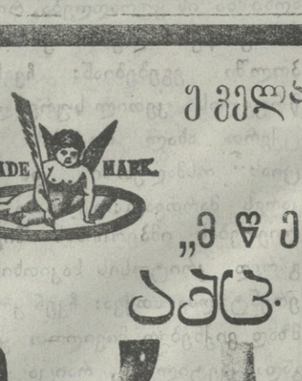

ᲐᲓᲒᲘᲚᲝᲑᲠᲘᲕᲘ: კავსაძე, კარგარეთელი, ტომაშვილი, ვიჩი (ქართველი), გ. ბაგრატიონი, კომიტას ვარდა პ. კავსაძე, მადჯიდ ბეგბუტოვი, ჯაბარი, კორიაგ დიევ მაშადი მამედ-ფარალიევ, ამირჯან და ბევრი სხვა.

ᲠᲣᲡᲣᲚᲘ: ფ. ი. შალიაპინი. ლ. ვ. სობინოვი. დ. ა. სმირნოვი. ვ. ვ. დამაევი. ნ. ვ. გრიზუნოვი. ლ. ვ. ნეჟდანოვი. მ. ა. მიხაილოვი. ნ. ს. ერმოლენკო-იუჟინისა. ვ. ნ. პეტროვ-ზვანცევი. ე. ი. ზბრუევი და ბევრი სხვა.

● ამას გარდა მივიღეთ დიდძალი ფირფიტები „ქუთაისის მოტივები“. ●

მოითხოვეთ უფასოდ ამ ფირფიტების კატალოგი.

ჩვენი ქართულის სასიმღერო ფირფიტების შეძენა შეიძლება აგრეთვე ქუთაისში ა. რ. თაბაგარი სამუსიკო მაღაზიაში.

ᲤᲘᲠᲤᲘᲢᲔᲑᲘ 65 Კ. ᲓᲐ ᲖᲔᲓᲛᲘᲬᲔᲕᲜᲘ ᲙᲕᲘᲠᲘ

ᲐᲞᲞᲐᲠᲐᲢᲔᲑᲘ 35 მანეთიდან და უფრო ძვირი.

АКЦ. ОБЩ. „ГРАММОФОНЪ“

Тифлисъ, Головинскій просп. 9, телеф. № 69.

КАТАЛОГЗЫ ПОЛУЧАЙТЕ БЕСПЛАТНО. (0—9)